

EDITORIAL

Moiànes, nous horitzons

El dia 30 d'abril, el Diari Oficial de la Generalitat publicava la llei de creació de la comarca del Moianès. Fa il·lusió de poder il·lustrar la portada amb els representants moianesencs a les escales del Parlament el dia de l'aprovació del Moianès. Es tracta d'una imatge històrica, que fa goig i que recordarem. L'homologació del Moianès amb la resta de comarques és un moment fundacional, que desperta emocions i records d'antigues lluites, com comprovareu a l'interior de la revista, però que, sobretot, genera il·lusió col·lectiva, dibuixa horitzons i ens empeny a assumir nous reptes. Per tal de fer-hi front, renovarem els ajuntaments d'aquí a pocs dies.

A Moià es presenten dues llistes, fet que només havia passat en una ocasió anterior des de la recuperació democràtica. Més que voler-ho interpretar, circumstància que valoren els caps de llista en aquesta mateixa TOSCA, cal establir una premissa. Malgrat els temps que corren, afirmem amb contundència que la funció política és necessària, imprescindible. A tots ens agrada lloar el teixit associatiu del municipi. Per a fer rutil·lar les associacions (de l'Esplai als Tres Tombs, del Club Esportiu al GEMI) és indispensable que la gent faci un pas endavant i dediqui part del seu temps al bé comú. Doncs precisament va d'això, la política: decidir i lluitar per empenyer i millorar la nostra societat. A Moià, aquesta tasca no ha estat especialment gratificant els darrers anys. Cal,

per això, fer un reconeixement a totes les persones que es presenten a unes eleccions municipals i, molt especialment, a les que es van presentar en el 2011, perquè ho van fer en una situació molt difícil. Fer aquest pas és exposat, perquè tenim tendència, com a societat, a pensar que la xacra de la corrupció és exclusiva de la classe política, quan s'estén, en canvi, de forma transversal.

Moià fa front a les eleccions del 2015 amb un nou relat, respecte al 2011. És el que va del «No podem enterrar ni els morts» al «Ja tenim comarca». Ni un bon guionista ho hauria pogut planificar millor. L'ajuntament continua estant en una situació econòmica delicada. És probable, però, que es disposi aviat d'un horitzó a deu anys, al final dels quals el deute haurà tornat a paràmetres equiparables a la majoria de municipis. Queden anys de sacrifici, però s'ha construït un relat col·lectiu, amb el qual la gent s'identifica. Hi ha orgull per haver assolit la comarca, i aquesta fita pivotarà positivament en aquestes eleccions.

S'ha argumentat que l'esclat de la crisi econòmica va accentuar l'independentisme. En voler construir un nou Estat dipositem també l'esperança d'alleugerir les dificultats econòmiques. La constitució de la comarca no comportarà cap canvi en les finances municipals, però haurà canviat la nostra percepció de la realitat propera. En aquest sentit, almenys, el Moianès ja ha arribat a Ítaca.

ÍNDEX

Editorial	3
Eleccions municipals	5
Moià: conversa amb els caps de llista. <i>J. Font</i>	5
Moià, moments clau de la legislatura. <i>A. Lozano</i>	11
Davant de les eleccions municipals de Moià. <i>Moià Deute</i>	14
Castellterçol. <i>R. Puig</i>	15
Santa Maria d'Oló. <i>J. Canamasas</i>	16
Calders. <i>E. Martínez</i>	17
Castellcir. <i>F. Rochel</i>	18
Collsuspina. <i>P. Casanovas</i>	20
L'Estany. <i>D. Prat</i>	21
Monistrol de Calders. <i>Ò. Marquina</i>	22
Sant Quirze Safaja	23
Granera. <i>N. Arola</i>	23
Sopa de lletres	24
Moianès	25
15 abril 2015: el Moianès, nova comarca. <i>E. Permanyer</i>	25
Elecció del Consell Comarcal del Moianès. <i>J. Clarà</i>	29
Batalletes sobre la comarca del Moianès. <i>B. Fonts</i>	30
El Moianès - 2015. <i>P. Criach</i>	32
Democràcia de baixa intensitat. <i>Quatre Gats del Moianès</i>	32
Vida municipal	34
Nota de Moià Deute	34
Les entitats informen	35
Museu de Moià	35
8è Campionat de Hip-Hop Vila de Moià. <i>D. Roca</i>	36
Dia Mundial de la Dansa. <i>E. Roca</i>	36
Setmana Els Avets, del 16 al 29 de maig. <i>Com. Els Avets</i>	38
Biblioteca de Moià	39
Sant Jordi festiu i primaveral. <i>Hospital-Residència</i>	40
Premi per a Montserrat Plans. <i>Escola Pia</i>	41
Reformes al pati del CEIP J. Orriols i Roca. <i>AMPA Escola</i>	42
Un nou festival de música neix a Granera. <i>Jov. Musicals</i>	43
Natura	44
Prediccions de bolets. <i>M. Fortuny</i>	44
Indrets	45
Visita a la Mare de Déu del Puig. <i>F. Añaños</i>	45
Publicacions	46
Breus	47
Moviment demogràfic / Necrològiques	48
Dades meteorològiques	50

Fot. Parlament de Catalunya

ELECCIONS MUNICIPALS

Moià: conversa amb els caps de llista

Josep Font

Eleccions municipals 2011 (participació: 65,15%)

AraMoià-Acord Municipal	1.033 vots	6 regidors
Entesa per Moià	880 vots	5 regidors
Convergència i Unió	365 vots	2 regidors
PSC-Progrés Municipal	145 vots	0 regidors
Partit Popular	85 vots	0 regidors

Aquesta TOSCA entra a la impremta al mateix temps que s'estan imprimint els programes electorals de les dues candidatures de Moià. Hem cregut d'utilitat per als nostres lectors parlar de la passada legislatura i de com encaren aquest nou mandat amb Dionís Guiteras, alcalde i cap de llista d'AraMoià, i Joan Maria Navarro, en el grup d'Entesa en el passat mandat i que encapçala ara la llista de Convergència.

Dionís Guiteras (AraMoià). Es va encetar en la política municipal l'any 2011, encapçalant AraMoià. La seva llista va guanyar les eleccions, encara que no per majoria absoluta. Amb la renovació anticipada del Parlament de Catalunya, va ser inclòs en la llista d'ERC, on milita des del 2006. Es va convertir, així, en el primer alcalde de Moià diputat. La recent aprovació de la comarca ha accentuat la seva exposició mediàtica. És, també, empresari del sector de l'agricultura ecològica. Vesteix, a Moià i a Barcelona, com en el 2011.

Quin ha estat el pitjor moment de l'anterior legislatura?

Hi ha hagut diferents mals moments: el descontrol econòmic dels inicis, el fet de no poder pagar factures; els acomiadaments, la majoria dels quals vaig voler comunicar personalment. També va ser dur, i és una pedra a la sabata, el tema de l'Escola de Música, un fracàs que espero refer, i, evidentment, l'expedient disciplinari al secretari municipal. A ell segur que el va afectar moltíssim, però a nosaltres i a mi també. Hi afegiria totes les qüestions del Tribunal de Cuentas. De moments molt durs no n'han faltat, però també n'hem après, jo i l'equip, de gestionar les emocions de la forma més asèptica possible.

Fins a quin punt la no personificació de l'ajuntament en el Tribunal de Cuentas va marcar un abans i un després?

Jo crec que no va marcar un abans i un després, almenys pel que fa a nosaltres. Vam fer el que havíem dit en campanya. Nosaltres hem portat expedients a Antifrau, a la Fiscalia, a la Fiscalia de Medi Ambient... I així continuarem.

Com us sentiu, com a alcalde?

Que com em sento? [...] Orgullós, satisfet. Quan vaig a fer xerrades i em presenten com l'alcalde d'aquell municipi del deute que s'ha redreçat em sento orgullós, satisfet i gens cansat. Però anticipo també que en les pròximes eleccions no

LA TOSCA Can Carner. Joies, 11-13 - 08180 Moià · latosca@latosca.cat · www.latosca.cat

Consell de Redacció: Mercè Bigorra, Jaume Clarà, Josep Font, Albert Lozano, Elvira Permanyer, Roser Portet, Elisa Roca, Josep Ruaix, Elvira Vilardell

Administració: Eduard Gómez

Impressió: Winihard Gràfics, Moià

Disseny de la revista: Soldevila. Disseny i Comunicació

DL B-4501-1983 — ISSN 2014-5160, 2014-5179 (versió digital) — 8 números l'any. Preu de l'exemplar: 4'5 euros

LA TOSCA és membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Edita: ASSOCIACIÓ CULTURAL
MODILIANUM

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

em presentaré. Faré vuit anys, si el poble ho vol.

No se li fa estrany, a un diputat d'ERC al Parlament, de presentar-se d'alcalde amb unes altres sigles?

No se'm fa gens estrany. En cap moment el partit no ho ha demanat i a la secció local d'ERC hem considerat que fa quatre anys no hauríem tingut l'èxit que hem tingut amb la marca Esquerra per temes de desprestigi i, en canvi, amb Ara-Moià hem aconseguit aplegar gent molt diferent. Ara, que sembla que es pot consolidar, crec que tothom està molt content d'unir voluntats diferents amb un sol objectiu, que és el de tirar el poble endavant.

Amb la presentació de només dues candidatures a Moià, en aquest mandat la majoria absoluta és segura. Com canviarà això les coses?

Amb només dues llistes, fet que no és precisament per a alegrar-se'n molt, caldrà voluntat per a qui guanyi a fi d'evitar una legislatura de corró. Pel que fa a nosaltres, la nostra intenció és facilitar al màxim les coses en les juntes de portaveus, com hem fet aquesta passada legislatura, i per consensuar temes, evitant que els plens es converteixin només amb partits de ping-pong. O, si més no, que hi hagi la màxima informació possible, com en les finances municipals i el POUM.

A què atribueix que només hi hagi dues llistes?

Ho atribueixo al fet que han sigut quatre anys molt durs, amb molt desgast personal, per part de tots. Que tothom hi ha anat amb molt bona voluntat, però en el que la realitat del dia a dia ens ha anat posant a cadascun de nosaltres al nostre lloc. Aquests no han estat quatre anys precisament normals. I això fa que a la gent no li provoqui entusiasme presentar-se per a l'ajuntament. La crisi i l'entorn

hi influeixen, i també és clar que no són bons temps per a la política, perquè està molt desprestigiada.

Presenteu un equip molt continuista. ¿Alguna qüestió a destacar, de la llista?

Com a línia estratègica, no. A l'hora de confeccionar llistes, sempre hem tingut la filosofia de bons professionals i gent amb experiència que puguin treballar en una determinada regidoria. L'altre criteri, el canvi que li volem donar en muntar aquesta llista, és: hem passat els quatre anys més durs, hem d'anar a una perspectiva de consolidació, però també preparar el municipi per a nous reptes. Fins ara hem fet molt de gestors, però de polítics n'hem fet poc. Ara anem minvant feina de gestoria i parlem del Moià de demà. Preparem gent per a les pròximes legislatures.

Cenyint-nos a la política municipal, què es el que més us separa del grup de Convergència?

L'única cosa que ens distancia és la manera d'afrontar la situació. En aquest mandat ens hem posat d'acord en el que calia decidir per al futur, però sembla com si no haguessin assumit part de la responsabilitat del que ha passat a Moià els darrers vint-i-vuit anys, i això ha fet que, en algunes coses en què estem d'acord amb la solució, m'acusin de tirar pel dret, de ser poc dialogant o d'anar a darrera hora. No han assumit que són hereus del que ha passat.

A més dels grans temes, com el retorn del deute o l'aprovació del POUM, proposeu objectius específics per a aquest mandat?

Sí. N'avanço un que és d'abast comarcal, per exemple. Un pla de gestió forestal supramunicipal, comarcal. Serà el primer de Catalunya, segur. Això vol dir gestionar tot el territori amb una ma-

teixa directriu i amb el consens de tots els propietaris. Anirà millor als propietaris, i també socialment, perquè ho tindrem més endreçat. Aquest projecte podrà proporcionar nous llocs de treball per a la creació de biomassa. Al Moianès predominen els espais boscosos. Hi ha una tipologia de boscos a mantenir, com les fagedes i rouredes, en què a un propietari sol no li surt a compte gestionar el seu, i si ens posem d'acord, sí. I podem aclarar zones amb molta biomassa, que són bombes de rellotgeria per als incendis.

Havíeu declarat que la càrrega impositiva de Moià és un 40% superior a la dels municipis de la província. Fins quan durarà aquesta llosa?

Ara tenim un termini clar. Sabrem, si ens aproven el Pla d'Ajust, que ens quedem, com a molt, deu anys de mantenir aquesta càrrega impositiva. Coneixem la data de caducitat. És fàcil parlar de reduir impostos sense concretar res. Nosaltres hi posem data.

En el futur, la lògica del Consell Comarcal pot fer canviar la lògica de la política local?

Nosaltres hem signat un compromís per a assegurar que cada municipi tindrà representació en el Consell Comarcal, que es constituirà amb els mateixos terminis que els de la resta de Catalunya. No té cap sentit haver fet aquesta feina per a quedar com altres Consells Comarcals abans. No sols serem generosos, sinó que serem coherents. Si tenim majoria, tirarem endavant un espai de participació ciutadana per a debatre com s'ha de constituir el futur d'aquesta comarca.

Hi ha hagut declaracions en el sentit que el Govern no l'acabava de veure clara, l'aprovació de la comarca...

Els feia por obrir un meló que després no sabessin com gestionar. Això queda

clar. Jo sempre els havia dit que no era el nostre problema, aquest. Ara, però, no és moment de retreure'ns coses. Endavant les atxes!

S'hauria aprovat el Moianès sense un diputat al Parlament alcalde de Moià?

Ho respondré d'una altra manera... Sempre havíem estat molt a prop i mai no s'havia fet. Crec que amb la sort d'haver estat al Parlament i de quadrar-me, així com amb el suport de tots els altres alcaldes del Moianès i amb la feina del Consorci al darrere, que ha ajudat molt, s'ha aconseguit.

Fot. J. Font

Joan Maria Navarro (CiU). És un veterà de la política municipal. Es va encetar com a regidor d'Hisenda amb el primer govern de Josep Montràs, l'any 1983. Des de llavors, també s'ha presentat en altres llistes i en el darrer mandat va ser regidor amb Entesa, ocupant la cartera de Via Pública en el govern d'unitat. L'oposició és necessària, diu, en els ajuntaments, però prefereix l'obra de govern per a poder tirar endavant projectes. També és un veterà del CIM, on pedala des de fa més de vint-i-cinc anys.

Quin ha estat el pitjor moment de l'anterior legislatura?

El trencament del govern d'unitat. No va ser fàcil, aquell moment. Va quedar clar que no ens hi volien, al govern. Tant Entesa com Convergència estàvem per continuar, però van decidir que no. Ens vam plantejar presentar una moció de confiança, ja que entre els dos grups sumàvem set regidors, però sempre havíem dit en la campanya que respectàvem la llista més votada, que era la d'AraMoià, i per això no ho vam fer. També va ser dur el cas de l'Escola de Música. Nosaltres vam votar a favor del tancament i sempre he dit que ens vam equivocar. Governàvem plegats i des d'AraMoià ens van fer arribar una proposta d'una nova escola d'àmbit comarcal, uns projectes molt nous, i ens vam sentir condicionats a mostrar el nostre acord.

Fins a quin punt la no personificació de l'ajuntament en el Tribunal de Cuentas va marcar un abans i un després?

En el meu grup (el d'Entesa) vam votar a favor de presentar-nos-hi. Jo puc entendre la postura d'abstenció de Convergència, que portava una motxilla a l'esquena en aquest tema, però no vaig entendre la postura d'AraMoià, tenint en compte que un equip tècnic d'advocats ens havia recomanat de personar-nos com a acusació. Les coses s'han anat diluint, a partir d'aquell moment. En aquella ocasió no es va fer cas de l'informe de l'interventor.

¿No se li fa estrany, a un regidor que ha estat molt crític amb la gestió de Convergència, de presentar-se encapçalant precisament aquest grup?

És cert, jo havia sigut molt crític amb la gestió de Convergència. Cal dir, però, que el meu primer mandat va ser precisament amb ells [l'any 1983, amb Josep Montràs, on va ocupar la regidoria d'Hisenda]. La veritat és que el que m'ha fet decidir és trobar una gent jove i amb moltes ganes de treballar, que van venir a demanar-m'ho: van exposar una forma diferent de fer les coses que, la veritat sigui dita, ja hem pogut veure aquests darrers quatre anys a l'ajuntament. Aquesta Convergència no és pas la que havia creat el deute. No he tingut, a més, cap interferència a l'hora de posar gent a la llista. Encara més, considero ben significatiu d'una nova manera de fer que Convergència vagi a buscar per a encapçalar la llista una persona que precisament ha estat crítica amb el seu propi partit. Seré independent pel que fa a militància, com ho he estat sempre. I encara hi afegiria una darrera reflexió: bé que es mereix un municipi com Moià, que ara serà capital de comarca que, almenys, hi hagi dues llistes, no?

Amb la presentació de només dues candidatures a Moià, en aquest mandat la majoria absoluta és segura. Com canviarà això les coses?

En el passat mandat qui governava ho feia en minoria. Hi haurà molta més

llibertat per a portar a la pràctica el seu programa per a qui guanyi.

A què atribueix que només hi hagi dues llistes?

Mirant enrere, penso que va haver-hi un moment de gran activitat i efervescència amb el tema de les protestes de l'IBI. Jo crec que en aquesta manca de llistes també hi ha influït una mica la gestió del govern d'aquests quatre anys, on hi ha hagut tics una mica autoritaris, perquè ha costat de dialogar-hi. En els plens s'ha anunciat la creació de comissions, que sempre queda bé dir-ho però que després no han tirat endavant. Per posar un exemple, ens van dir que ens convidarien a participar en el procés d'adquisició del camp de futbol al bisbat, i encara és hora que ens truquin. També n'havíem de fer una per a mirar com reduïm el soroll a la plaça del Colom, i tampoc no n'hem sabut res. Això no ajuda a animar la gent a presentar-se. Nosaltres, però, hem d'explicar el nostre projecte i mirar endavant. I més tenint en compte que la situació de Moià no és tan greu, ara.

Alguna qüestió a destacar de la llista de Convergència?

Porto molts anys en política municipal i m'ha sorprès la predisposició i les ganes de la gent de la llista. És la vegada que percebo més transversalitat i energia. És un tema en què sento el pes de la responsabilitat, d'estar a l'alçada treballant amb una gent que, a més de molta capacitat, projecten il·lusió i ganes de treballar, temes bàsics en els ajuntaments.

Cenyint-nos a la política municipal, què es el que més us separa del grup d'AraMoià?

Nosaltres creiem que l'alcalde ha d'estar més a prop de la gent, al carrer; això és el que Moià necessita. Crec que hem d'estar pròxims als ciutadans i donar-los

informació, hem de ser més transparents. En el nostre programa electoral parlem d'inversions participatives. Per exemple, el projecte de Les Faixes és molt gran i a llarg termini. Jo crec que en inversions com aquesta s'hauria d'haver preguntat al poble: és això el que vol la gent? Potser hi havia alternatives.

Falta també un projecte de poble. Pintem La Masia. Encara que la pinti la brigada, només la bastida ja val 7.000 euros. Em sembla molt bé pintar La Masia si la fem servir. O la pintem només perquè quedi bé? Quan parlo de proximitat em refereixo a temes senzills. Crec que hem d'estar més a prop de les entitats.

Sóc també tresorer del CIM i encara no hem vist mai el regidor d'Esports; mai, en aquests quatre anys, no s'ha posat en contacte amb nosaltres. El contacte amb les entitats és important, encara que no tinguis capacitat econòmica. Pots trobar altres maneres d'ajudar-les.

A més dels grans temes, com el retorn del deute o l'aprovació del POUM, proposeu objectius específics per a aquest mandat?

No tindrem cap regidor a sou i amb Seguretat Social. Només farem retribucions per assistència. Volem reorganitzar l'ajuntament. No creiem en la figura d'un regidor coordinador: aquesta és la funció d'un secretari, que és un tècnic. Cal distingir molt bé la diferència entre polítics i tècnics, i la figura d'un secretari és capital en un ajuntament.

Sobre el POUM, estem contents de com s'han plantejat les coses. Pel que fa al deute, hi estem d'acord, però creiem que cal, per poc que es pugui, reduir la pressió fiscal. El pla d'ajust a deu anys preveu un increment del 2% dels impostos a la gent de Moià cada any. La meua reflexió és: si som capaços de comprar el camp de futbol pagant al comptat (en el pressupost està contemplat com a despesa directa per a enguany) i si som capaços de fer un projecte tan gran com el de Les Faixes, també hauríem de ser capaços d'abaixar la pressió fiscal, per poc que fos, no? Si és impossible, tampoc no hauríem d'haver estat capaços de fer inversions com les que s'han fet. Hauria estat impossible adquirir el camp de futbol amb la subvenció de Les Faixes? Potser sí. Quan ho vaig preguntar em van dir: «El projecte de Les Faixes és el nostre.» Aquest any ens paguen 170.000 euros amb subvencions i ens costa 50.000 del nostre pressupost. A llarg termini és un projecte de més de 600.000 euros, i què farem? Començar i no acabar-lo? Cal explicar la decisió que han pres d'apostar per

Les Faixes. Si tenim excedents, com en tenim, hem de preguntar a la gent: volem aquesta inversió?, en volem una altra?, o reduïm pressió fiscal?

En el futur, la lògica del Consell Comarcal pot fer canviar la lògica de la política local?

Sí, pot passar, això. En l'anterior legislatura, el pes al Consell Comarcal hauria estat: 7 CDC, 7 ERC, 2 Entesa, 2 PSC i 1 Independents de Calders. Extrapolant aquests resultats, penso que Entesa almenys hauria tingut participació en el Consorci. Jo sóc dels qui creuen que el Consorci ha anat molt bé, i tant!, però poc que ens han convidat a participar-hi. A nosaltres ens enviaven la publicitat dels actes que feien. Ara, informació relacionada amb els òrgans de govern, gens ni mica.

Hi ha hagut declaracions que Convergència no acabava de veure clara l'aprovació de la comarca?

Bé, ja vaig llegir l'article a LA TOSCA respecte a les absències en el tema de la comarca. El Dionís em va convidar a participar en l'acte de Calders i hi vaig anar molt convençut. Potser me'n vaig perdre algun, d'acte, perquè coincidí amb conferències del POUM a Moià, que jo considerava importants. Sempre que em van demanar de posicionar-me, ho he fet a favor del sí, mai no he dubtat. El que sí és veritat és que es va prendre molt de protagonisme des de l'alcaldia, ja que els actes s'organitzaven des del Consorci i nosaltres no hi érem. Convergència a Moià hi estava del tot a favor, de la comarca. I sap greu que surtin aquestes notícies on et diuen que no has mostrat prou entusiasme o que el dia de les eleccions no t'han vist. Jo vaig ser-hi molta estona, al matí, a la tarda i fins al recompte. El que no vaig fer és anar-me a abraçar amb ells. A l'hora de la celebració vaig marxar, ja que tampoc no m'hi havien convidat.

Moià, moments clau de la legislatura

Albert Lozano, @lozanoalbert

Al maig del 2011, Dionís Guiteras era el guanyador de les eleccions municipals a Moià amb sis regidors. La nova formació AraMoià triplicà els regidors de CiU, coalició que havia estat governant durant vint-i-set anys. Entesa per Moià, una escissió del desaparegut MAP-ERC, quedava una vegada més a les portes de l'alcaldia. Repassem quins han estat, doncs, els moments clau d'aquesta legislatura.

«Entrega de les claus»

a la vice-presidenta Joana Ortega

Joana Ortega ha estat protagonista en obrir i tancar la legislatura. L'obrí quan va rebre les peticions de socors per part de Guiteras —a causa del deute— i l'ha tancat essent una peça clau en la creació de la nova comarca. L'alcaldia entenia que la responsabilitat del deute també queia en les institucions públiques superiors, com la Generalitat o la Diputació, que al llarg dels anys no van aturar la pilota. Aquesta fou una acció més dins l'estratègia de visibilitat engegada pel nou consistori. Aquesta estratègia mediàtica va gaudir de molt èxit, tant, que li va marxar de les mans, com en l'article de la periodista Harriet Alexandre, del *The Daily Telegraph* britànic, on no va deixar el poble en gaire bona posició.

Al llarg dels primers mesos, el nou govern encapçalat per Dionís Guiteras s'adreçà al que qualsevol comptable de primer d'empresarials faria. Aplicaren raciocini al compte d'explotació. Primer reduir despeses, començant per les més extravagants (per exemple, línies de telèfon sense ús), i, per altra banda, mantenir ingressos (els impostos/IBI), ja que difícilment augmentarien per altres conceptes. Tot plegat ha acabat amb el darrer pressupost de la legislatura, on es fa una re-

estructuració del deute. L'Ajuntament de Moià ha deixat de ser l'empresa amb més empleats de Moià.

Escola de Música

En la política de fer quadrar els números, *ergo* reduir despeses, l'ajuntament es va veure obligat a tancar l'Escola de Música després de mesos de negociacions i mirar de mantenir-la de diverses maneres. El tancament de l'Escola de Música va marcar l'inici de la legislatura i era el tret de sortida d'unes polítiques que duraran anys. Hom entén que s'han de prioritzar les ajudes públiques en èpoques com les que estem vivint. És més important assegurar la supervivència de l'Escola Bresol que la de l'Escola de Música. Igual que és més important estar al corrent de pagaments amb l'Hospital-Residència que amb l'Aplec Sardanista. No descobrim res de nou, però, si diem que les formes del tancament de l'Escola van agradar menys que el mateix tancament.

Dionís, diputat al Parlament de Catalunya

El destí va voler que un any després de les eleccions municipals se celebressin les autonòmiques. Tot just un any després d'accedir a l'alcaldia de Moià, Dionís Guiteras fou elegit diputat al Parlament de Catalunya per ERC. Moià disposava d'alcaldia-diputat per primera vegada des de l'arribada de la democràcia.

Trencament amb Entesa

Segurament Entesa per Moià ja patia tensions internes abans del trencament. Però, a finals del 2012, Laura Camí va renunciar al càrrec de regidora per Entesa i Elvira Permanyer ho va fer sota l'amenaça del decret d'alcaldia. Tot va implicar

un canvi de cap del grup d'Entesa a favor de Joan Maria Navarro i en detriment de Ramon Crespiera. Les raons d'aquest trencament foren diverses —MoiàFutur de rerefons, un mail filtrat, les formes, les desavinences personals...—. El govern d'unitat es trencava, però sense cap dubte no posava en perill la governabilitat. El nou responsable d'Entesa i la inacció de CiU no dificultarien el govern en solitari d'AraMoià.

Associació Moià Deute

Un cop consolidat el trencament, naixia l'associació ciutadana Moià Deute, encapçalada per Dídac Rimoldi i Jordi Crespiera. Rimoldi, portaveu i pal de paller de l'associació, esdivindria oposició amb el tema central de l'origen del deute moianès. El membre de les CUP, que finalment no ha presentat llista a Moià, va encapçalar les accions jurídiques pertinents per intentar esbrinar d'on provenia el deute de Moià. Les plataformes socials a internet han estat l'altaveu perquè el ciutadà rebés la informació. Finalment, Moià Deute ha lliurat l'informe d'accions i propostes a fer als grups d'AraMoià i CiU per a la pròxima legislatura.

Regidors imputats

Sens dubte la pitjor notícia de la legislatura. La nefasta gestió burocràtico-

documental de la remodelació dels vestidors i la gespa de Club Esportiu Moia, i entre altres la gestió de la caserna de la Guardia Civil (MoiàFutur) que es va fer en el seu dia, portà la Fiscalia General de l'Estat a imputar a tort i a dret els regidors que van votar a favor, arran de les denúncies presentades per MAP-ERC a finals del 2009 sobre els exercicis 2005-2009. Es va donar la paradoxa que als mateixos regidors de MAP-ERC els aturaven pel carrer recriminant-los la denúncia i alhora ells mateixos patien els embargaments. A més, a finals del 2012, Grup Mas reclamà l'execució de la sentència de les obres del carrer Castell de Clarà dels anys 2006-2007. L'actual alcalde i l'ex-regidor d'Hisenda Ramon Crespiera veien amenaçats els seus patrimonis. En declaracions a la premsa, Guiteras deia: «És molt fort que la mala gestió dels anteriors governs municipals les hàgim de cobrir regidors actuals fins amb el nostre patrimoni.» L'alcalde va amenaçar de dimitir ell i tots els regidors. La vice-presidenta Ortega va recriminar aquesta actitud de l'alcalde dient que «ja li van fer saber que l'executiu català resoldrà la multa que han de pagar». L'espant de Guiteras i Crespiera, però, no era per a menys.

Creació de la comarca del Moianès

Fa vint anys es va posar la primera

pedra administrativa per a la creació de la comarca del Moianès, quan va néixer el Consorci. Molts anys abans ja es reconegueren les particularitats geogràfiques, socials i econòmiques del nostre territori. I, en el 2010, amb la presentació al Parlament de l'informe sobre la comarca del Moianès, es va fer un pas endavant en el reconeixement. Independentment de les valoracions que cadascú faci de la conveniència o no de crear una comarca nova, ha estat ara, en el 2015, i amb l'empenta de l'actual alcalde, Dionís Guiteras, que la comarca ha esdevingut una realitat.

Conclusió

El govern d'AraMoià trobà una situació dantesca de les finances municipals i amb números a la mà ha rebaixat el deute i ha

redactat una planificació del pagament d'aquest en els pròxims anys. La gestió administrativa de Dionís Guiteras ha estat impecable. Els veïns de Moià tindrem cadascú la nostra opinió. Per exemple, hi haurà veïns que percebin que no s'ha fet prou en els tràmits jurídics per a saber d'on prové el deute; o d'altres estaran descontents perquè se'ls ha retallat el sou o han perdut la feina. Altres veïns pensaran que no han agradat les formes. O que es manté la desproporcionada pressió fiscal als vilatants que, a més de viure en un país on la fiscalitat és molt elevada, han de veure com paguen un dels IBI's més cars de Catalunya. I d'altres vilatants s'han sentit avergonyits quan veien Moia i el seu deute per la televisió i la premsa. Però bé, mai no plou a gust de tothom.

Davant de les eleccions municipals a Moia

Moià Deute

Transcrivim a continuació el text de les propostes que la nostra associació ha lliurat als caps de llista de les formacions que es presenten a les pròximes eleccions municipals, amb el prec que siguin assumides i incorporades als seus respectius programes electorals.

Demanem públicament a totes les

candidatures i, en la seva representació, als seus caps de llista, que es comprometin a incorporar aquests principis i idees al programa electoral previst per a les eleccions municipals 2015.

Aquest document recull algunes de les prioritats que, fruit del nostre treball, hem detectat que necessiten ser revisa-

des i retocades. En altres casos s'han d'iniciar des del principi, per a aprofundir en una major transparència i responsabilitat en la gestió municipal durant la pròxima legislatura:

Determinació del pròxim equip de govern a presentar-se durant el 2015 com a part afectada en el procés iniciat al jutjat núm. 3 de Manresa amb l'objectiu de fiscalitzar el deute municipal. En cas contrari, l'associació entendreà qualsevol altre posicionament del pròxim equip de govern com a encobridor per omissió de la mala gestió del passat.

Facilitar l'accés a la informació i **col·laborar** activament en les tasques d'investigació que està duent a terme ADMM-MoiàDeute amb l'objectiu de resoldre i aclarir les causes de la crítica situació del deute municipal.

Denunciar totes aquelles irregularitats que es detectin en la gestió del dia a dia de l'ajuntament, independentment del moment en què s'hagin produït.

Compromís perquè no es tornin a repetir abusos de poder i decisions forassenyades del passat, com poden ser, entre altres irregularitats detectades, les adjudicacions a dit sense concurs o concurrència d'ofertes, tal com determina la llei, o emprendre obres sense disposar de la corresponent dotació pressupostària.

Reprendre conjuntament amb l'associació el projecte d'Auditoria Ciutadana i treballar per buscar solucions als problemes relacionats amb el deute il·legítim i que ja s'han detectat en les primeres obres analitzades per l'auditoria que corresponen als darrers anys de l'alcaldia de Josep Montràs.

Referendar totes aquelles noves actuacions que comportin un increment del deute. Encara que siguin actuacions necessàries per al poble, atesa la magnitud del deute municipal, cal que abans d'executar-les estiguin avalades per una votació popular. Com, per exemple, el pla

d'ajust aprovat recentment o la compra al bisbat del camp de futbol.

Transparència i emprendre accions que acostin l'administració a la ciutadania: publicació a la web i a les cartelleres municipals de totes les convocatòries, actes i informació necessària per a poder fer un seguiment dels plens de l'ajuntament, que els plens siguin retransmesos per Radio Moià...

Elaboració definitiva del ROM (Reglament Orgànic Municipal), com a instrument per a aprofundir en els mecanismes de participació ciutadana al municipi.

Garantir que es donarà resposta en un termini màxim d'un mes a les instàncies presentades per veïns, entitats i organitzacions, tal com marca la llei.

Rigor per a aprovar i presentar públicament els pressupostos abans d'acabar l'any perquè es puguin aplicar a partir de l'1 de gener de l'any següent. Així com els tancaments de comptes públics, que s'haurien de resoldre durant el primer trimestre de l'any següent. Sempre, tot això, acompanyat d'un document explicatiu que faci entenedor i fàcilment comprensible el seu contingut a tots els ciutadans.

Tenir en compte en el procés d'elaboració del nou POUM (Pla d'Ordenació Urbanística Municipal) que bona part del deute es deriva de qüestions urbanístiques. Cal posar especial atenció a l'hora de resoldre els conflictes urbanístics existents i prioritzar sempre l'interès general i el bé comú.

MUNICIPALS 2015 PROPOSTES //

MoiàDeute
Associació veïnal ADMM

Castellterçol

Ramon Puig

Eleccions municipals 2011 (participació: 71,67%)

Convergència i Unió	522 vots	5 regidors
Alternativa Independentista - Acord Municipal	315 vots	3 regidors
Progressistes Independents de Castellterçol-PM	276 vots	3 regidors
Partit Popular	74 vots	0 regidors

Jordi Vila
(CiU)

Vicenç Sánchez
(ERC)

Carme Tantiña
(PIC)

Isaac Burgos
(CeP)

Si en l'ara finida legislatura municipal foren tres les llistes en competència, ara passen a ser cinc. A primer cop d'ull observem, en la fins ara més votada, CiU, una amplíssima renovació, amb l'absència per primera vegada en els darrers vint-i-cinc anys de l'ex-alcald i líder Manel Vila. ERC retorna a les seves sigles i volen fer compatible un triple empat en el seu programa, en la clau tant nacional com local i social. L'històric PIC, aquell grup independent format a l'entorn de l'incombustible i indomable Ramon Cordero, permanent en el consistori des de la Transició, retorna amb «tres armes secretes», que podrien constituir una certa i innovadora sorpresa. Les novetats són la inclusió de Castell en Positiu, que constitueix una simbiosi entre l'entrada en la política local de la generació que va dels trenta-quatre als quaranta-set anys, nodrida tant per gent d'origen auctòcton —és a dir, de la mateixa vila— com d'aquelles famílies que s'han establert al Moianès durant els darrers vint anys, provinents de

l'àrea metropolitana barcelonina. Per acabar aquesta petita obertura informativa, veiem, com si es tractés de l'au fènix en refer-se de les seves cendres, com després de dues legislatures absent retorna al panorama local el PP, però amb les ales molt pesades per la polèmica que ha esclatat per presentar una llista de les ja considerades com a «fantasmes», formada per gent forastera.

Seguidament, posarem els prismàtics damunt cadascuna de les llistes presentades i per ordre alfabètic.

Castell en Positiu. L'associació, en principi de caràcter assembleari, reuneix un ampli ventall que inclou, a més dels onze candidats, un equip immediat de suport format per professionals qualificats molt diversos, amb una intensa i molt organitzada pre-campanya i que té un vell referent (de forma directa o indirecta) en l'històric CAL. És possible que al llarg de la legislatura se sentin més propers en el tema nacional al PIC que a CiU i ERC, donat que no els és un tema prioritari, però

no seria res d'estranyar que per diversitat, ja sigui d'estratègia o de criteris, es retornés al divorci de les esquerres de 1987, que va impossibilitar una majoria CAL-PSC. En el programa ressalten que són d'ideologia molt diversa i que volen treballar amb humilitat, rigor i constància; volen una gestió de recursos de forma racional i mostren un desig d'optimisme i vitalitat.

Convergència i Unió. L'ombra allargada de Manel Vila potser encara restarà un temps. Jordi Vila vol innovar i fer foc nou, però li caldrà ventar el possible estigma de la impugnació del Pla d'Ordenació Urbana per part de l'arquitecte i jurista local Eduardo Robles. Repeteixen pocs candidats, entre els quals cal destacar Oriol Prats, secretari de la Unió local, i la veterania de Núria Llobet, experta en temes socials. Amb el lema «Amb vosaltres anirem endavant», arrenquen amb el nou candidat una etapa amb ganes de treballar i il·lusió, «deixant definitivament enre els darrers quatre anys, dignes d'oblidar a Castellterçol».

Esquerra Republicana de Catalunya. Amb el lema «Amb coratge cap al futur», la llista independentista no ha pogut presentar, per manca de conveni internacional, Mamadou, un jove subsaharià catalanoparlant, com a signe d'integració. ERC es pot trobar que no pugui fer «majoria nacional» amb CiU, que és el que recomana l'ANC, en un ajuntament que els deixi encaixonats entre l'hostilitat i la indiferència. L'intent, fa uns mesos, de pactar una llista amb Castell en Postitui, no va

agradar a aquest darrer en considerar-los com a part de la «casta política», segons fonts de la mateixa llista. Repeteixen els integrants del veterà triumvirat format per Vicenç Sánchez, l'economista Gisela Casanovas i el doctor Jordi Aymerich. El partit republicà aposta per una majoria independentista en els ajuntaments ser fidels a la voluntat popular, participació, transparència, cohesió social, cultura i educació, empremadoria i sostenibilitat del territori.

Progressistes Independents de Castellterçol (PIC). A l'ombra renovada del PSC, la discutida però animosa Carme Tantiña i el super-veteraníssim Ramon Cordero renoven una candidatura amb unes «armes secretes». Persones fins i tot d'idees molt allunyades de Cordero parlen de la constància de ser sempre a la via pública, observant i dirigint la vida local a peu de carrer (i mai més ben dita la paraula: a tall anecdòtic m'explicaven veure'l un dissabte a les onze de la nit canviant una bombeta fosa de l'enllumenat públic). Les seves crítiques i la indisimulada hostilitat a l'independentisme li han fet rebre moltes clatellades dialèctiques per part del moviment local, però, al mateix temps i davant CiU i ERC, era fins ara objectiu del vot «no independentista», ja fora de dretes o d'esquerres. Completen la llista, entre altres, el veterà Sebastià Padrós, home de l'aparell del PSC i molt lligat a la història de l'OCUC, que ara retorna a les llistes, així com l'honestat ideològica de Josep Codina, resident a Mèxic durant diverses dècades.

Santa Maria d'Oló

Josep Canamasas

Eleccions municipals 2011 (participació: 56,64%)

Esquerra Republicana de Catalunya-Acord Municipal	364 vots	9 regidors
---	----------	------------

Malgrat que portàvem tres legislatures durant les quals a Oló es presentaven dos partits (ERC i CiU), en aquesta última només hi va haver una llista, presentada per ERC i encapçalada per Ramon Vilar Camprubí. D'entrada, ha estat un mandat sense gaires problemes, ja que no hi ha hagut oposició. S'han pogut tirar endavant tota una sèrie de projectes: la plaça Catalunya, el parc del torrent Gros, el condicionament de l'antiga nau d'Hemalosa, la reforma dels vestidors de les piscines, etc.

Una de les coses que el consistori volia canviar i que no van agradar als veïns va ser el nom del passeig Carme Vidal (neboda del fundador de l'empresa Hemalosa i més tard l'hereva). Després d'algunes pintades pel carrer, l'ajuntament va fer una consulta popular. El resultat va ser que no es canviés el nom. (Val a dir que hi va haver una participació bastant baixa.)

Aquest any es tornen a presentar les dues úniques llistes que en tota la història democràtica s'han presentat a Oló. CiU presenta una llista d'onze persones, tots independents menys una. Amb el lema «Olosionat», és encapçalada per Laia Comes Roselló, empresària i resident de fa molts anys a Oló. L'altra llista és la d'ERC i es presenta amb el lema «Oló som tots».

Enric Güell
(ERC)

Laia Comes
(CiU)

El cap de llista és Enric Güell Sabata. Té molta experiència municipal, ja que ha estat tinent d'alcalde i regidor en altres legislatures.

Les dues candidatures tenen coses en comú. La primera, una mitjana d'edat que està per sota dels quaranta anys; per tant, estem parlant de gent jove. Una altra és que tots volen treballar per fer un poble millor. El dissabte 25 d'abril es va fer un primer cara a cara a Ràdio 010. Hi havia els números 2 i 6 per part d'ERC i el 2 i 3 per part de CiU. Quan se'ls va demanar pels seus projectes, tots van dir que encara hi estaven treballant. Per tant, la cosa està verda o és que encara no estem en campanya. Van prometre més debats els pròxims dissabtes. Ens haurem d'esperar.

Calders

Eladi Martínez

Eleccions municipals 2011 (participació: 69,35%)

Candidatura Democràtica de Calders	292 vots	4 regidors
Convergència i Unió	205 vots	3 regidors

A les municipals del 2011 els resultats van ser força ajustats. La Candidatura Democràtica de Calders (CDC) va tornar a guanyar, amb 292 vots (57,94%) per davant de Convergència i Unió (CiU), que va treure 205 vots (40,67%). Amb aquests

resultats CDC va aconseguir quatre regidors i l'alcaldia per a en Lluís Cerarols, mentre que CiU va obtenir tres regidors per a fer oposició.

El 17 d'octubre d'aquell any, però, l'alcalde va anunciar un acord de govern uni-

C. Torrecasana
(JpC)

Eduard Sánchez
(CiU)

tari i va donar regidories als membres de l'oposició per tal de compartir entre tots les tasques de govern. Va justificar-ho per la bona disposició observada en els tres regidors de CiU, la similitud de programes electorals, el repartiment igualat dels vots obtinguts i les greus dificultats pressupostàries que limitaven l'acció de govern.

Durant aquests quatre anys ha arribat la fi del litigi sobre els terrenys d'accés a l'escola que enfrontava els propietaris i l'ajuntament. El govern de Cerarols va tancar-lo amb un acord econòmic que va suposar hipotecar la pràctica totalitat de la subvenció de la Diputació de Barcelona per als quatre anys. Aquest acord va posar de manifest les diferències entre els actuals i els anteriors responsables consistorials (tots ells de la CDC) amb diversos comunicats públics en què s'acusaven mútuament de la mala gestió del cas.

Altres temes polèmics són les greus i no resoltes deficiències en telecomu-

nicacions (cobertura de telefonia mòbil i internet) i el circuit de motos del Canadell (pendent de mesures ambientals correctores per a poder aprovar-ne un pla especial) que enfronta partidaris i detractors.

També es poden destacar algunes coses positives. Des del gener del 2013 s'ha consolidat amb notable èxit la celebració del «Cap de setmana saludable» durant la festa major d'hivern (salut, remeis casolans i medicines alternatives). Des de l'estiu del mateix any va entrar en funcionament el bar de la plaça (El Mirador), que, juntament amb l'oferta d'activitats del Casal, ha dinamitzat el centre del poble. Des de la passada festa major el poble disposa d'un grup de geganters per a treure a passejar els dos nous gegants de Calders: Miquelet, el Cargolaire, i Rossita, la Cacauera.

A les pròximes eleccions del 24 de maig tornen a concórrer-hi dues llistes amb una composició que il·lustra el que ha passat els darrers quatre anys. D'una banda, apareix una nova candidatura amb alguns membres de l'antiga CDC sota el nom de Junts per Calders, que presenten com a candidata Carme Torrecasana. D'altra banda, repeteix CiU amb el mateix candidat del 2011, Eduard Sánchez (que ja va ser alcalde per CDC durant el període 1999-2003 i ha estat a l'ajuntament els darrers quatre anys), amb una llista que tanca simbòlicament el fins ara alcalde per la CDC, Lluís Cerarols.

Castellcir

Francesc Rochel i Vara

Eleccions municipals 2011 (participació: 72,56%)

GIC, Grup Independent per Castellcir	166 vots	4 regidors
Convergència i Unió	160 vots	3 regidors
Partit Popular	3 vots	0 regidors

En els comicis del 2011 el GIC (Grup Independent per Castellcir) va obtenir, amb 166 vots, quatre regidors, mentre que CiU, amb 160, es quedava amb tres. Amb Carlos Ibáñez a l'alcaldia, el GIC va formar govern en

Francesc Güell
(GIC)

Salvador Rovira
(CiU)

Eduard Guiteras
(ERC)

solitari, amb la incorporació només com a regidor d'Ensenyament de Josep Oriol Ignacio, que va deixar el grup de CiU i va quedar a partir d'aleshores com a regidor no adscrit.

Preguntat l'alcalde sobre la legislatura, ens exposa com a fets destacables els treballs amb el Consorci per a la creació de la nova comarca del Moianès, mantenir sanejades les finances municipals; l'ampliació de la Casa de la Vila, la creació del camí per a vianants paral·lel a la carretera de Castellterçol, el projecte de la carretera de la Penyora i el manteniment de l'estat de neteja del poble, entre altres.

En Carlos Ibáñez ens manifesta les perspectives del GIC de cara a la renovada candidatura, encapçalada per Francesc Güell: «Un cop acabades les dues legislatures a què em vaig comprometre com a alcalde, crec que enguany s'ha creat un nou equip de treball, molt potent, amb persones amb criteri, formació adequada i sobretot amb molta il·lusió per començar aquest nou projecte; per tant, el futur de la candidatura el veig amb molt d'èxit si aconseguim transmetre aquest entusiasme als veïns i veïnes del poble.»

Per part de Convergència i Unió continua com a cap de llista en Salvador Rovira, que ens ha volgut manifestar el seu punt crític en relació a la darrera legislatura: «Les passades eleccions vàrem tenir

sis vots menys que el GIC, i contràriament a aquest resultat electoral, el Sr. Carlos Ibáñez no ens va concedir les carteres que ens pertocaven segons el resultat i ens va obrir la porta de l'oposició, oposició que hem mantingut recolzant les coses bones i abstenint-nos amb les que no estàvem d'acord.»

Enguany també presenta llista Esquerra Republicana, amb Eduard Guiteras com a cap de cartell. Preguntat per la seva candidatura, afirma: «El nostre lema és "Compromís amb Castellcir". Les persones que formem la candidatura i les que hi donen suport tenim disponibilitat i ganes de col·laborar en la gestió directa del municipi. Vàrem considerar molt important que l'opció independentista que representa ERC pugui estar present de manera clara a l'Ajuntament de Castellcir en aquests moments tan transcendents per al nostre país. Esperem que la gent ens faci confiança i ens ajudi a fer progressar Castellcir, i a comprometre's per arribar a la independència de la nostra nació i constituir la República Catalana.»

Finalment, també presenta llista el PP, amb M. Rosario Badia, persona, en principi, sense cap vincle amb la població. Hem preguntat directament al PP de Catalunya, sense obtenir cap resposta. Per això creiem que, com en altres poblacions de Catalunya, el PP ha presentat una llista «fantasma».

Collsuspina

Pere Casanovas

Eleccions municipals 2011 (participació: 82,61%)

Ara Collsuspina - Acord Municipal	123 vots	4 regidors
Convergència i Unió	87 vots	3 regidors
Partit Popular	4 vots	0 regidors

Oriol Batlló
(Ara Collsuspina)

Ara Collsuspina (candidatura vinculada a Esquerra Republicana de Catalunya) revalidarà el seu projecte iniciat l'any 2011, quan va derrotar l'aleshores govern de CiU, partit que dirigia el consistori des de l'existència d'eleccions

locals democràtiques.

Ara Collsuspina, sense rivals, tornarà a governar el poble durant els pròxims quatre anys. La candidatura, encapçalada per l'actual alcalde, Oriol Batlló, presenta un equip enfortit, ja que a part de comptar amb els actuals regidors (Eloi Oller, Sofia Torras, Núria Vilaseca i Elisabet Ciuró), incorpora dues persones de gran vàlua (Marta Tarter i Jordi Circuns).

L'actual govern de Collsuspina ha impulsat i consolidat la construcció de l'escola (projecte prioritari del programa), ha canviat el model de recollida d'escombraries amb èxit (s'ha apostat per un model de recollida porta a porta) i ha treballat per la dinamització del local social, amb l'objectiu de dinamitzar les entitats i intensificar la relació entre els veïns.

Cal destacar també la bona salut financera del consistori. En aquests quatre anys no s'ha impulsat res que generés deute i, en canvi, s'han anat retornant els ajuts de caixa pendents d'anys anteriors.

El programa per a la legislatura 2015-2019 segueix la línia prudencial que ha marcat l'etapa anterior. D'aquesta manera s'aposta per polítiques intensives en contingut, així com projectes d'inversió més aviat discrets.

Els principals punts del programa són: suport a la creació del Consell Comarcal del Moianès, accions per a dinamitzar la vida social i cultural de la gent que viu al municipi, projectes per a enfortir el turisme d'interès històric-cultural, l'escola (fase de construcció i posada en marxa), solució per a posar fi a l'abocament d'aigües residuals sense tractar als torrents, autogestió del servei d'abastament d'aigua potable i canvi de l'enllumenat públic per a abaratir costos de consums, i millorar l'accessibilitat al nucli antic i a les casetes.

És un programa correcte, assequible, suficient perquè a final de legislatura es pugui haver complert (tal com hauria de ser sempre, per altra banda).

Amb la creació de la nova comarca tindrem noves oportunitats. Aprofitem-ho.

L'altiplà del Moianès està, afortunadament, poc transformat. Hauríem de poder desenvolupar-lo des de la prudència i amb un model consensuat. Siguem assuts, pacients, generosos, i rebutgem les propostes d'interès personal en benefici de l'interès col·lectiu.

L'Estany

David Prat

Eleccions municipals 2011 (participació: 91,10%)

Esquerra Republicana de Catalunya-Acord Municipal	184 vots	4 regidors
Convergència i Unió	114 vots	3 regidors

S. Tresserra
(ERC)

Eudald Toralles
(CiU)

A l'Estany, es tornen a presentar ERC i CiU, però amb alguns canvis en les llistes. Esquerra Republicana de Catalunya - Acord Municipal manté el cap de llista, l'actual alcalde Salvador Tresserra, però canvia bona part de la resta de candidats, amb Albert Paixau, Josep Mauri, Àlex Casals, Jordi Tort, Josep Ricart i Frans Obradors.

De la llista de Convergència i Unió, en canvi, cal destacar el relleu en l'encapçalament. L'anterior cap de llista, Neus Prat, ocupa ara el tercer lloc i es presenta un nou candidat a alcalde, Eudald Toralles. La resta de membres de la llista són Esteve Carbó, Immaculada Franquesa, Josep Franquesa, Josep Casals i Jordi Codina.

Els quatre anys de govern municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya han quedat marcats principalment per l'aprovació del projecte *Viure al poble més*, que acabarà tenint com a realització més visible la nova Casa de Cultura, i pel gran esforç que ha suposat aconseguir

que el departament d'Ensenyament construís finalment l'escola nova.

Pel que fa a les intencions de futur, la candidatura d'ERC considera prioritari el rigor pressupostari, la continuació dels plans de sostenibilitat i d'estalvi energètic, continuar amb el programa d'atenció a la gent gran i finalment les iniciatives per a fer més fàcil, especialment per a la gent jove, la vida al poble.

La candidatura de Convergència i Unió defensa que els seus tres regidors han aportat idees, però que no els han deixat l'oportunitat de dur-les a terme, i considera que, dins les seves possibilitats, han fet una oposició constructiva, amb voluntat de servei i ajudant els veïns que ho han necessitat.

La seva nova proposta es basa en la coordinació amb els pobles del Moianès per a treballar en dos grans eixos. El primer és l'Estany de les persones, centrat en l'atenció a la gent gran, l'educació i el jovent. I el segon eix tindrà l'objectiu d'aconseguir un poble sostenible, compromès amb el país i on sigui fàcil viure.

Finalment, la novetat d'una llista fantasma en les eleccions d'enguany no tindrà cap efecte remarcable més enllà de l'anècdota d'algun vot escadusser. Aquestes llistes serveixen, això sí, per a desprestigiar injustament la incompresa feina de la majoria de regidors i alcaldes dels nostres pobles. Prenguem nota de quines sigles presenten aquest tipus de candidatures.

Monistrol de Calders

Òscar Marquina

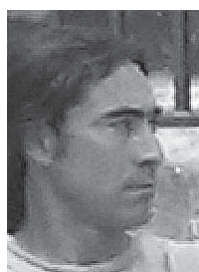
Eleccions municipals 2011 (participació: 83,09%)		
Convergència i Unió	229 vots	4 regidors
Independents per Monistrol de Calders-PM	142 vots	2 regidors
Esquerra Republicana de Catalunya-Acord Municipal	68 vots	1 regidor

Josép A. Grande
(CiU)

Enric Vilatersana
(MDI)

Ramon Vancells
(CUP)

L'Ajuntament de Monistrol de Calders està format per set regidors. En les eleccions municipals de fa quatre anys va guanyar Convergència i Unió, aconseguint la majoria absoluta amb quatre regidors, i Maties Ponsa Saladich va entrar com a nou alcalde.

Els electors van considerar que el govern local dels anteriors quatre anys havia estat molt dolent i van castigar fortament el CIM-PM, que passà de cinc regidors a només obtenir-ne dos. L'alcalde fins aquells moments, Mercè Cardona, va passar a l'oposició.

El tercer partit va ser Esquerra-AM, que aconseguí un regidor. Van arribar a un acord amb CiU, i Carles Moya va fer-se càrrec de la regidoria d'Esports.

Quatre anys després, l'alcalde Maties Ponsa es jubila i CiU va elegir com a cap de llista Iessua Catot, actual segona tinent d'alcalde i regidora d'Economia, Hisenda, Comunicació, Treball i Turisme, però setmanes després de fer-se la presentació

pública va haver de renunciar per motius personals.

L'actual primer tinent d'alcalde i regidor d'Urbanisme i Cultura, Josep Antoni Grande, serà finalment el cap de llista de CiU en les eleccions del 24 de maig i Nòlia Carreño serà la número dos.

Monistrol Democràtica Independent – Acord Municipal (MDI-AM) es presenta per primera vegada a les eleccions municipals amb Enric Vilatersana com a cap de llista i Artur Argelaguer com a segon de la candidatura.

La Candidatura d'Unitat Popular – Poble Actiu (CUP-PA) també es presenta per primera vegada a l'Ajuntament de Monistrol de Calders. Ramon Vancells i Alba Baró seran les dues primeres persones de la llista.

La Candidatura Independent per Monistrol de Calders (CIM-PM) no ha fet llista i s'ha dissolt com a grup municipal.

Sant Quirze Safaja

Eleccions municipals 2011 (participació: 74,79%)		
Convergència i Unió	220 vots	5 regidors
Independents per Sant Quirze Safaja-PM	124 vots	2 regidors
Partit Popular	6 vots	0 regidors

Anna Guixà
(CiU)

Assumpta Camps
(ISQS)

Continuïtat en les candidatures de Sant Quirze Safaja, que són les tres mateixes de fa quatre anys, però amb renovació en la llista governant. A Convergència i Unió, després de vuit anys de mandat (2007-2015), Ramon Banús cedeix al relleu a la seva número dos, Anna Guixà. Aquesta, fins ara primera tinenta d'alcal-

de i regidora d'Economia, Comunicació i Participació Ciutadana, ha tingut un paper destacat en els darrers mesos, com a vice-presidenta del Consorci del Moianès, en el disseny i la visualització de la campanya DeSídium Moianès.

A l'oposició, els Independents per Sant Quirze Safaja, vinculats al PSC, tornen a apostar per Assumpta Camps, la predecessora de Banús en l'alcaldia de Sant Quirze (2003-2007) —la primera alcaldessa del Moianès— i que en les dues darreres legislatures ha estat la cap de l'oposició municipal.

Finalment, el Partit Popular torna a presentar llista amb persones poc o gens vinculades amb el municipi, si bé té el detall de fer repetir com a número u a la mateixa candidata: María Asunción Casadesús Sala.

Granera

Nona Arola

Eleccions municipals 2011 (participació: 82,67%)		
Convergència i Unió	44 vots	2 regidors
PSC-Progrés Municipal	6 vots	1 regidor
Partit Popular	0 vots	0 regidors

A Granera, el poble més petit del Moianès, repeteixen les mateixes candidatures de les darreres eleccions: Pere Genescà, l'actual alcalde, de CiU (44 vots), i Josep

Roca, pel PSC (6 vots). També es presenta, com ja és habitual, la candidatura «fantasma» del PP, amb un candidat que no coneix ningú i que mai no ha obtingut ni

Pere Genescà
(CiU)

Josép Roca
(PSC)

un sol vot. En alguna elecció anterior fins i tot el candidat, que havia fet el gest de trucar a l'ajuntament des de Galícia, havia confessat que no tenia ni la més remota idea d'on era aquest poble. I és que potser seria hora de replantejar-se si és o no lògic que qualsevol persona es pugui presentar com a alcaldable a qualsevol poble de l'Estat sense estar-hi empadronat i pel sol objectiu d'engruixir les estadístiques del seu partit sobre el nombre de candi-

datures presentades i, és clar, cobrar per aquest fet!

Granera compta amb un total de 73 electors, i pel fet de tenir menys de 100 habitants pot optar per gestionar-se en règim de consell obert, la qual cosa significa que cadascun dels censats té veu i vot i les decisions es prenen per votació de tots els assistents al ple.

El total de regidors que s'escullen és de tres, que van en una llista oberta. Ja en les anteriors eleccions la diferència entre tots dos candidats voltava els quaranta vots de diferència i tot fa preveure que en les presents eleccions res no canviarà.

Sota l'alcaldia de Pere Genescà el poble ha viscut millores importants, com ara la portada d'aigua potable a totes les cases i masies o l'asfaltatge de les pistes que van cap a Sant Llorenç i Monistrol, cosa que ha contribuït a la recuperació del municipi després del greu incendi que patí fa ara més de deu anys.

SOPA DE LLETRES

Elvira Permanyer

J	Q	X	U	D	J	A	S	E	T	N	E	A	I	D
D	S	K	U	F	M	A	C	M	U	C	D	L	V	G
B	Z	U	I	C	R	U	U	N	R	B	I	I	U	Q
V	D	J	K	O	Q	W	T	Z	V	P	A	H	E	B
Q	I	W	X	M	T	M	F	E	M	M	A	P	H	B
E	T	S	A	I	O	M	A	R	A	Z	I	R	Z	A
I	P	P	C	M	L	Q	L	G	E	Q	Z	J	N	Y
V	V	R	X	M	V	A	T	O	M	K	Q	Z	J	N
W	L	S	S	T	N	E	D	N	E	P	E	D	N	I
V	Q	A	Y	K	M	Y	Q	L	P	U	L	S	C	L
V	Y	J	F	H	W	N	E	S	O	O	X	L	P	D
W	W	C	Q	S	G	K	R	N	X	P	O	C	C	R
Q	W	P	Y	R	B	B	C	T	N	B	Z	U	A	M
Z	M	G	V	T	L	O	T	I	Y	N	Y	R	I	S
A	C	B	G	X	F	F	M	P	S	C	W	C	T	T

Llistes electorals de Moià

Busqueu deu noms de partits polítics i agrupacions d'electors que s'han presentat a les eleccions municipals de Moià des del restabliment de la democràcia. Algunes d'elles estan representades per les sigles i d'altres per la paraula significativa del nom.

Podeu trobar els noms a la pàgina 50.

MOIANÈS

15 abril 2015: el Moianès, nova comarca

Elvira Permanyer i Sert

Eren les 13'19 del dia 15 d'abril quan la presidenta del Parlament, Núria de Gispert, donava el resultat de la votació per a l'aprovació de la 42a comarca catalana, el Moianès, enmig d'aplaudiments, crits i abraçades dels moianesencs presents a l'hemicicle i a la sala annexa. Els parlamentaris, drets i de cara a la tribuna del públic, aplaudien no solament el resultat favorable sinó també el goig i la joia dels presents en aconseguir l'anhel de ser comarca oficial després d'una llarga i feixuga reivindicació. El resultat final: 105 vots a favor, 7 en contra (Ciutadans) i 17 abstencions (PP).

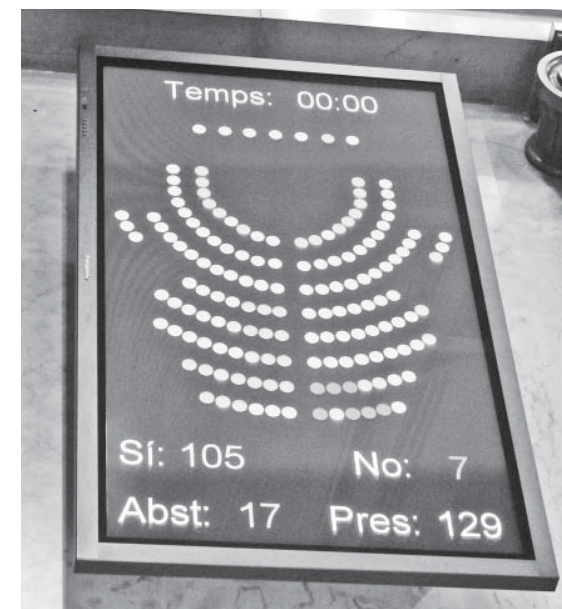
La sessió plenària tenia en el punt 4 de l'ordre del dia l'aprovació del *Projecte de Llei de creació de la comarca del Moianès*. En la primera intervenció, la consellera de Governació i Relacions Institucionals, Joana Ortega, va fer un repàs dels antecedents de la petició de ser comarca per part dels municipis del Moianès fins a l'aprovació, el 15 de desembre passat, de l'expedient de la Comissió Jurídica del Parlament per 6 vots favorables contra 5, amb el vot de qualitat del president de la Comissió. La consellera defensà la proximitat de les administracions als ciutadans com a for-

ma vàlida d'organitzar i gestionar el territori, essent la comarca la millor forma per a fer-ho. Defensà la tasca del Consorci com a sinònim del futur Consell Comarcal per l'experiència i la feina feta a l'hora de mancomunar serveis i recursos. Defensà també la seva proposta de consultar els veïns per a arrodonir la defensa de crear

la nova comarca, i va renyar els alcaldes moianesencs per dubtar i qüestionar la voluntat del Govern de la Generalitat a l'hora de defensar la creació de la comarca.

Tot seguit prengué la paraula en nom d'ERC Dionís Guiteras, alcalde de Moià i president del Consorci, el qual va explicitar el suport del seu grup parlamentari a la creació de la comarca i posà èmfasi en l'experiència del

Consorci del Moianès pel que fa a mancomunar i administrar serveis i dotar-se de les eines necessàries per a fer-ho; serveis que haurien de ser prestats per altres administracions i que en el cas del Moianès era difícil en estar els seus pobles dividits fins ara en tres comarques. La creació fa vint anys del Consorci per a subsanar aquestes mancances ha permès que els ajuntaments, la societat civil, laboral i empresarial, entitats i associacions, pogues-

Marcador de la votació parlamentària
(fot. Parlament de Catalunya)

sin treballar junts. L'aprovació de l'ARSAL (Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local) del govern del PP hipotecà la viabilitat del Consorci com a eina útil i vàlida al servei del territori i va ser el moment de recuperar la idea de la comarca i presentar de nou la documentació per a aconseguir-ho. Posà de manifest que caldrà treballar fort perquè la futura llei de governs locals de Catalunya, a hores d'ara en un calaix des del 2013, reflecteixi el model i la manera de treballar del Consorci. L'experiència i la feina feta és obra de molta gent del territori, però Guiteras cità un sol nom, el de la gerent del Consorci, Marta Purtil, que amb visió tècnica i de territori ha sabut suscitar col·laboracions i sinergies a tots els nivells, socials i econòmics. En acabar la intervenció, els moianesencs presents aplaudiren llargament les seves paraules.

A continuació, Núria Parlon, del Grup Parlamentari Socialista, va incidir en la paradoxa que l'ARSAL, llei a la qual són contraris, sigui la que provoqui per via d'urgència la creació de la comarca del Moianès. Va incidir en la problemàtica que tindrà el consell comarcal, el finançament, difícil de garantir ara per ara, i es va preguntar qui pagarà i finançarà els serveis del nou consell comarcal. Creu que, amb la futura llei de governs locals de Catalunya, tot es reconduirà i les administracions locals tindran una millor organització i un finançament adequat. El vot dels socialistes serà favorable a l'aprovació de la llei per a la creació de la comarca. Uns discrets aplaudiments rubricaren les seves paraules.

Tot seguit tingué la paraula Sergio Santamaría, del Partit Popular. Va fer la seva intervenció en castellà i saludà els moianesencs com la gent del *altiplano*. Manifestà que no estan d'acord en com s'ha fet el tràmit via lectura única. Més que parlar de la comarca del Moianès, va aprofitar la intervenció per a defensar les

polítiques del govern espanyol del PP com ara la llei ARSAL i les tendències unificadores de les administracions, que, segons ells, són més eficaces. Va qualificar de frivolitat i d'ineficàcia la creació de la nova comarca i que s'ha fet per conveniència partidista i no perquè hi hagi una demanda en el territori i va titllar de clientelisme aquestes accions. Per tot plegat, s'abstindran en la votació. Un silenci sepulcral ratificà, al meu entendre, el desencert de la intervenció i el desconeixement de la zona, per utilitzar la paraula del parlamentari per a referir-se al Moianès.

Jaume Bosch, d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, donà suport a l'aprovació de la comarca, va manifestar que les demarcacions territorials sovint venen d'antic, són arrelades i vives, i que responen a senyes d'identitat i de pertinença a un lloc, a un país. La comarca del Moianès ve de lluny, com reconeixia l'any 2000 l'*Informe Roca*, en el qual el geògraf Xavier Rubio mantenia la seva existència. Va reconèixer, però, que va caldre que el Consorci del Moianès es presentés al Parlament i s'expliqués i documentés el que era i el que feia. Amb la consulta del 22 de març, els moianesencs ho van ratificar de nou. Va manifestar amb veu clara que la gent del Moianès es mereix la comarca i reflexionà que s'ha trigat massa a fer-ho possible i que davant la manca de la llei de governs locals de Catalunya i del seu finançament —on es podria aplicar el model de gestió del Consorci als consells comarcals—, serà el Consorci qui es veurà obligat a organitzar-se com els consells comarcals. Un llarg aplaudiment va ratificar les últimes paraules d'encoratjament per a continuar treballant per la gent i el territori del Moianès.

A continuació, Carina Mejías, de Ciutadans, prengué la paraula per parlar de l'alcalde Guiteras com a gran triomfador per haver aconseguit que es fes la llei

Els diputats aplaudeixen, de cara a la tribuna amb presència moianesenca (fot. Parlament)

per a l'aprovació de la comarca malgrat les discrepàncies amb la vice-presidenta i per haver impulsat la llei sobre els governs locals. Donava la sensació que és menyspreés la feina feta d'un parlamentari arrelat al territori més que realment valorar la feina feta. La parlamentària defensà la convicció del seu grup que hi ha massa estructures administratives i que cal simplificar-les, en la línia del PP, i per això s'oposen a la creació de la comarca, segons va dir per coherència amb el seu programa polític, fet que, al meu entendre, evidencia un desconeixement del que és el territori, de les seves necessitats, de la feina feta per la seva gent i pels gestors del Consorci. El silenci per part del públic en acabar la seva intervenció ho deia tot.

Quim Arrufat, en nom del Grup Mixt, manifestà que donaran el seu vot favorable a la creació de la comarca i recordà la precipitació i la urgència de la tramitació arran de l'aplicació de la llei ARSAL, que paradoxalment insta a mancomunar serveis com ho feia el Consorci i que, contràriament, obliga a crear un consell comarcal per a no perdre la feina feta, i que, a més, siguin els impulsors de mancomunar serveis —referint-se a Ciutadans i PP— els qui s'oposin a la creació d'un ens que ho està fent bé i té la voluntat de continuar fent-ho. El parlamentari manifestà que ara el Moianès té uns reptes: continuar la tasca d'explicar què és i què fa i fer-ho amb transparència, ja que el consell comarcal, un ens poc estimat i alhora desconegut, s'haurà de guanyar la confiança com ho ha fet el Consorci. Acabà la seva intervenció amb un «Visca el Moianès!», seguit d'aplaudiments.

Marina Geli, diputada no adscrita, en un minut defensà el seu vot favorable. Va dir que la gent del Moianès s'ho han guanyat perquè han demostrat el sentit de comarca com a sentiment de pertinença i com a serveis a la gent. Per a ella

el concepte nació és el plebiscit quotidià dels ciutadans, i que cal defensar que la descentralització és més eficient i més equitativa però depèn de com es faci. Manifestà que amb la nova llei de governs locals de Catalunya els consells d'alcaldes i la mancomunació de serveis seran les bases de les comarques del segle XXI. Aplaudiments a les seves justes i ben dites paraules.

Finalment, David Bonvehí, de Convergència i Unió, expressà el vot favorable a la creació del Moianès. La consciència comarcal ja existeix i caldrà treballar per aconseguir consciència institucional i explicar la feina del futur consell comarcal sense trencar res amb les comarques veïnes, amb les quals continuarà havent-hi sinergies i bon veïnatge. Va explicar que en l'inici de l'expedient per a la creació de la comarca, l'any 2010, es volia que fos creada seguint la llei de governs locals de Catalunya, però per una urgència de la llei ARSAL s'ha hagut d'accelerar el procés. Defensà la celebració de la consulta, impulsada per la vice-presidenta, dient que era del tot necessària per coherència, tenacitat i atendre la sol·licitud de consulta que havia fet Santa Maria d'Oló, i també perquè la creació de la comarca del Moianès havia de ser de tots i no d'uns pocs, referint-se a alguns alcaldes o ajuntaments. Forts aplaudiments en acabar les seves paraules.

Aquesta crònica de la sessió plenària per a l'aprovació de la comarca del Moianès no s'ha fet presencialment des del Parlament, sinó seguint la sessió des del Canal Parlament, fet que, per una banda, ha permès de seguir les intervencions molt de prop, però essent conscient de no poder transmetre amb paraules la satisfacció i la joia dels moianeses presents a l'hemicicle i a la sala annexa; espero, però, que reflecteixi el contingut més polític del moment històric.

Elecció del Consell Comarcal del Moianès

Jaume Clarà

A partir del resultat de les eleccions municipals del dia 24 de maig s'elegirà per primera vegada el Consell Comarcal del Moianès. Aquest òrgan, com ja informàvem en el darrer número de LA TOSCA, estarà format per dinou consellers, xifra mínima que correspon a totes aquelles comarques que no arriben als 50.000 residents.

La fórmula d'elecció d'aquests dinou consellers, força complexa, s'estableix en l'article 20 del Decret legislatiu 4/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la llei de l'organització comarcal de Catalunya. A l'hora de determinar com es reparteixen els consellers, aquests s'agrupen segons els partits, coalicions, federacions i agrupacions amb què s'hagin presentat a cada poble. Així, per exemple, se sumen tots els vots obtinguts per les candidatures de Convergència i Unió (que fa quatre anys es va presentar a tots els pobles excepte Oló), els obtinguts per ERC —ja sigui amb el seu nom (com van ser els casos de l'Estany, Monistrol de Calders i Oló) o bé amb altres noms però sota el paraigua de la marca Acord Municipal (Alternativa Independentista, a Castellterçol; Ara Collsuspina, i Ara Mojà)—, els obtinguts pel PSC —també tant amb les seves pròpies sigles (fa quatre anys a

Granera i Mojà) com amb altres denominacions sota l'aixopluc de Progrés Municipal (Progressistes Independents de Castellterçol, Independents per Monistrol de Calders i Independents per Sant Quirze Safaja)— o els obtinguts pel Partit Popular (que l'any 2011 va presentar candidatures a Castellcir, Castellterçol, Collsuspina, Granera, Mojà i Sant Quirze Safaja). A part, s'han de tenir també en compte els resultats d'aquelles llistes independents no vinculades a l'òrbita de cap partit, que l'any 2011 van ser la Candidatura Democràtica de Calders, el GIC-Grup Independent per Castellcir i Entesa per Mojà.

De totes aquestes llistes es desestimen d'entrada en el repartiment dels dinou consellers les que no han arribat al 3% dels vots en el conjunt comarcal. Això l'any 2011 hauria afectat el Partit Popular (que es va quedar en el 2'57% dels vots i que, a més, no va obtenir representació en cap dels consistoris), però també el GIC-Grup Independent per Castellcir, que, malgrat guanyar les eleccions en el seu municipi i, amb quatre regidors, aconseguir l'alcaldia per a Carlos Ibáñez, només va arribar al 2'48% dels vots del conjunt comarcal.

Per a cada llista que ha superat el 3%, es calculen els 2/3 del percentatge dels

Resultats al Consell Comarcal del Moianès amb els resultats de l'any 2011

	Vots		Regidors		Consellers
ERC-Acord Municipal	2.093	31,27%	28	35,90%	7
Convergència i Unió	1.946	29,07%	30	38,46%	7
Entesa per Mojà	880	13,15%	5	6,41%	2
PSC-Progrés Municipal	687	10,26%	7	8,97%	2
Candidatura Democràtica de Calders	292	4,36%	4	5,13%	1
Partit Popular	172	2,57%	--	--	--
GIC Grup Independent per Castellcir	166	2,48%	4	5,13%	--

vots obtinguts en relació amb el vot del conjunt comarcal, quantitat a la qual se suma 1/3 del percentatge del nombre de regidors obtinguts en relació també amb el total comarcal. A la xifra que s'obté per a cada llista s'hi aplica la llei d'Hondt (divisió successiva per u, dos, tres...) i s'assignen els dinou llocs de consellers comarcals a les dinou xifres més elevades del conjunt de llistes.

El resultat, com es pot veure en la taula adjunta, és un empat entre ERC i CiU amb set consellers comarcals cadascuna (ERC va guanyar les eleccions anteriors en nombre de vots, però CiU fou la primera en nombre de regidors), quedant els cinc consellers restants repartits entre Entesa per Moià (dos), el PSC (dos) i la Candidatura Democràtica de Calders (un).

De cara a les eleccions del pròxim 24 de maig, el partit que disposa de més candidatures és Convergència i Unió, present en nou dels deu pobles (tots excepte Collsuspina). Esquerra Republicana de

Catalunya es presenta en vuit (amb el seu nom a Castellcir, Castellterçol i l'Estany, i sota l'Acord Municipal amb Junts per Calders, Ara Collsuspina, Ara Moià i Monistrol Democràtica Independent; a Santa Maria d'Oló, amb el nom mixt d'Oló Som Tots - Esquerra Republicana de Catalunya). La tercera formació en nombre de llistes presentades és el Partit Popular, encara que totes quatre (Castellcir, Castellterçol, l'Estany i Sant Quirze Safaja) són de les llistes anomenades «fantasma», formades per persones alienes al municipi. El Partit dels Socialistes de Catalunya és present en tres pobles. Amb el seu nom a Granera i sota la marca de Candidatura de Progrés en dos més: Progressistes Independents de Castellterçol i Independents per Sant Quirze Safaja. Finalment, la Candidatura d'Unitat Popular - Poble Actiu participa en les eleccions a Monistrol de Calders, i com a independents només hi ha dues llistes: el GIC - Grup Independent per Castellcir i Castell en Positiu, a Castellterçol.

Batalletes sobre la comarca del Moianès

Baltasar Fonts

S'alça la plana, / camí dels vents. / Són les muntanyes bressol / de vida i temps. // Segles d'història, / fondes arrels, / omplen l'aire fred d'ahir / i el cor d'anhels. // Petiteta i partideta, / saps d'oblits al llarg dels temps, / d'una història indiferent / que entre somnis has après: / a saber que ets, que existeixes, / comarca del Moianès. / ¿Pot algú posar fronteres, / dir si som o no som res?

Vibràvem. Aquesta cançó era d'allò més nostra. Quan els membres del grup Terra Roja la cantàvem, sabíem de què parlàvem, i el públic també. La cançó és del Josep Gallifa i la resta del grup, la Margarida Bové, el Pep Clarà, la M. Carme Vives i jo.

Temps de bon recordar.

Per cert, sabeu què significa MF? Doncs ara m'explico, amb la batalleta.

A finals dels setanta i principis dels vuitanta el tema del Moianès-comarca era recurrent. Un bon dia d'estiu de 1983 el carter —que era jo— va repartir unes cartes, una mica sospitoses, a diversos vilatans i simpatitzants anàlegs. El remitent era l'MF. Misteri.

Us diré que jugàvem el joc de no ser descoberts i volíem que tots els moviments fossin molt discrets. I ara, trencant el misteri, us diré que aquelles cartes de l'MF (Moianès Federal) invitaven els titulars a participar en un recapte secret de fons per a finançar uns rètols que elabora-

ria l'MF. Aquests rètols es col·locarien, de nit, i reivindicativament, a les quatre carreteres d'accés al Moianès. La col·laboració era a l'estil d'un «impost revolucionari», però sense manifestes represàlies en cas de negativa.

Penseu que aquesta crònica ara ens pot fer gràcia, però fa trenta-dos anys no era tan fàcil de conscienciar i, menys, d'anar a plantar rètols a la carretera de nit i a l'aventura. Érem a l'època del pre-Consorti, que tant de bé ha fet. De tota manera, l'MF no claudicaria pas.

Amb el cobrament de l'impost revolucionari, l'MF quedà enriquit i compromès. I vàrem posar fil a l'agulla. El Pep Clarà va anar a encarregar pals i plafons de fusta. De cal Xopina a cal Xamarruc és travessar el carrer: una prova més de

la discreció dels moviments. I a les nits a pintar: blanc i més blanc. Per a fer les lletres, vàrem fer unes plantilles i cada dia pintàvem un plafó: «EL MOIANÈS, comarca natural, Kmts. 243,8 i Hab. 6.780». Quan les plantilles eren brutes, el Pep Clarà les anava a estendre al pati de cal Xopina per assecar-les. L'endemà al matí un escolapi, en veure-les esteses, ens consta que va exclamar: «Per ser un secret... Déu n'hi dó!» Havíem estat interceptats.

Les operacions continuaren. Comprovant els acabats i ja de nit, va sortir el primer cartell cap a la Pollosa. Perpal, aixada, ciment, gaveta, paleta... emoció!

Aparcar, buscar el lloc exacte, començar a foradar... de tant en tant passava un cotxe i, apa, a amagar-se. MF!

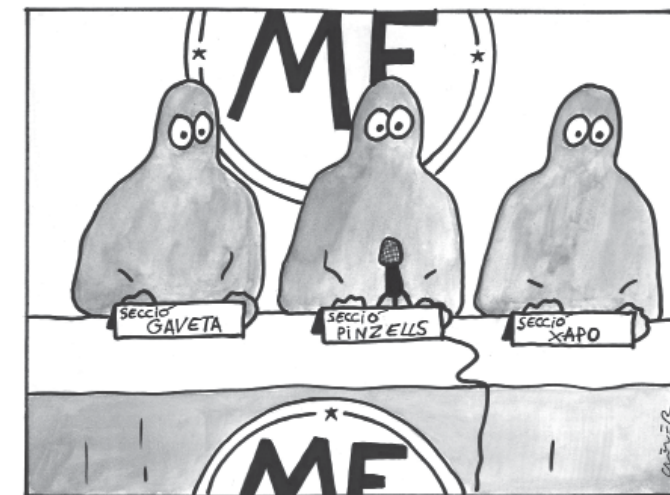
I així s'anaren col·locant els quatre cartells. Hi ha feina. I la veritat és que —Maria Santíssima!— no van durar gaire, no. De vegades preguntàvem a algú si havia vist un rètol venint de Manresa, o del coll de Poses... Quan ens deien que ja no, se'ns regiraven les tripes. MF!

El del nord, col·locat abans del trencant de Santa Eulàlia de Riuprimer, no va durar ni una setmana, destrossat. El de

coll de Poses, algú se'l va endur aviat, potser per fer-ne lleinya... ara seria una peça de museu! El de la recta de Calders va ser el que va durar més i fou el més fotografiat. A mi, el que més em va agradar va ser el de la Pollosa, per

la seva delicadesa. Els de Collsuspina va arrencar el cartell, delicadament, i el van anar a arrambar a un marge, vora la carretera, a sota la costa de Pol, que és on comença el terme de Moià (coses del Moianès..., cap a Moià). Entre revolucionaris això fa molt civilitzat, és o no?

Al cap de quatre dies el Sebastià Padrisa ens demanava, al Pep Clarà i a mi, de passar per cal Jonc —casa seva—, perquè hi havia un periodista que ens volia preguntar si darrere aquella operació hi havia algun partit polític. El Pep i jo, com a bons aborígens, li diguérem que no. Que el Moianès és una cosa que s'aguanta

Dibuix d'Oleguer Fonts

sense política, sense discursos i que no més cal obrir els ulls.

I ara jo, content d'aquella feta i feliç d'haver fet coneixença directa amb el perpal per a unes finalitats tan elevades, em felicito.

El Moianès - 2015

Pere Criach

El Creador, en el dia vuitè, ja descansat, les comarques creava i amb gest d'amor escarpes modelava per aixecar l'altiplà més serè.

Tan ben tallat li va quedar el ressalt que hi va voler el seu millor rebroll i va buidar el rocam del gran Toll per al primer home Neandertal.

I aquest indret ple d'espesses boscúries, ben perfumat per timó i romaní, conservà el dret de fressar el seu camí tot integrat al llarg de mil centúries.

Fins que, arribat el dinou trenta-sis, per esborrar el gargot provincial amb un compàs varen obrir en canal el que el bon Déu va crear indivís.

Un bocinet per a Comarquinal, el tros austral pel Vallès d'orient i el més grosset, al Bages falta gent: el resultat, l'altiplà virtual.

Només em queda delatar el nom de l'individu que ens va evidenciar des de can Colapi i que, resulta, també havia rebut la carta secreta de l'MF: Feliu Carreras i Carreras. MF!

Visca la nostra comarca!

Qui pot capir, deien els patriarques, que per anar d'un mas de Colluspina a Castellcir, que és la terra veïna, calgui passar per entre tres comarques?

I molta gent de l'entera contrada s'hi va posar per desfer el gordià marcant l'accent en el consorciar, mancomunar i acordar la gambada.

Mes contra el mur de paper del castell s'hi va estampar l'afany de la raó i per l'obscur laberint del gestor va naufragar el desig passerell.

Aquest guinyol, embolic o divorci sense remei, es mostrava infinit fins que un Rajol ens va llençar un envit amb una llei que va cremar el Consorci.

I això va ser el toc de sometent que, despertant paperam dormilega i el nou procés somniat per l'Ortega, va fer atorgar el sí del Parlament.

Un cop tornat el seny ordenador, del qual per sort en tenim a vessar, cal recordar que no es pot separar mica d'allò que va unir el Creador.

Democràcia de baixa intensitat

Quatre Gats del Moianès – grup actiu de debat

Després de la dictadura de Primo de Rivera (1923-1930), va accedir al poder el

general Berenguer. El seu govern es va conèixer com la «dictablanda».

En cada moment històric, les classes dominants adapten el sistema polític a les seves necessitats. Quan les forces productives entren en contradicció amb les relacions de producció, les superestructures polítiques trontollen i tots els grups socials en conflicte intenten que la transformació que es desencadena vagi en la direcció que millor defensi els seus interessos de classe.

Les oligarquies mundials estan preocupades per les limitacions que les sobiranes locals puguin representar als seus plans de domini. El tractat de lliure comerç entre la UE i els EUA anomenat TTIP (*Transatlantic Trade and Investment Partnership*) en seria un exemple actual ben representatiu.

A escala local, i en l'actual marc polític, es vol substituir la democràcia per la demoscòpia. Enquestes, consultes d'opinió i processos participatius pretenen eliminar la presa de decisions basades en el vot directe, unipersonal i vinculant dels ciutadans.

Els partits que tenen el poder polític només s'interessen per l'estat d'ànim de

la població per tal de construir la seva propaganda.

Cada cop més hi ha una desconfiança mútua: els ciutadans desconfiem dels partits polítics i, recíprocament, els partits desconfien de la població.

El cas del «Procés participatiu» per a la constitució de la comarca del Moianès n'és un clar exemple. El fet que la consulta no fos vinculant és, en aquest sentit, el seu tret més característic. No es tracta tant de posar en dubte els resultats com d'alertar sobre el mecanisme emprat. És especialment simptomàtica l'oposició a la celebració d'aquest Procés participatiu que van mantenir els alcaldes, tot i no ser vinculant, fins que no van tenir més remei que acceptar-lo per imposició del govern de la Generalitat. Curiosament, aquest fet de tanta rellevància va ser obviat en tots els actes informatius sobre el Procés participatiu, que a més a més van resultar mancats de debat real sobre el tema posat en qüestió.

De tots nosaltres depèn que els profunds canvis de sistema polític-econòmic que s'albiren siguin fets en benefici de la majoria i no tan sols en profit d'una minoria. Per això són importants totes les ocasions, per petites que siguin, de posar en pràctica la democràcia participativa de base. En les pròximes eleccions municipals hauríem d'exigir als partits que s'hi presenten que, en cas de resultar elegits, es comprometin a convocar *referèndums vinculants* per a totes aquelles qüestions que afectin de forma substancial les condicions de vida de la majoria de la població.

Quatre Gats del Moianès – grup actiu de debat (<https://quatregatsdelmoianes.wordpress.com>) és un espai de tertúlia en què posem en comú i debatim temes d'actualitat, amb la intenció d'ampliar la comprensió del món on vivim, i aportant el nostre gra de sorra per deixar-lo millor de com l'hem trobat.

D. Guiteras i J. Monràs celebrant, davant les càmeres de TV3, l'aprovació de la comarca

VIDA MUNICIPAL

Nota de Moià Deute

En el número de gener de LA TOSCA es va incloure l'article «El carro davant dels bous: les trifulques de MoiàFutur», basat en l'informe de l'arquitecte col·laborador de la ADMM Jordi Costa. Suposem que, per manca d'espai, van quedar alguns aspectes substancials fora del text. Agraïrem la publicació del següent afegit:

Tant a les obres de l'aparcament com a les de l'antiga caserna de la G.C., a l'hora de fer les certificacions d'obra, els preus unitaris de les partides no es corresponen amb els dels projectes amb els quals es van fer els concursos. A l'aparcament, les partides, en el projecte de tres plantes, són completament diferents de les del projecte inicialment adjudicat. Si s'hagués tractat d'una simple ampliació i no d'un projecte nou encobert, s'haurien hagut de respectar les descripcions i els preus unitaris de les partides d'obra i, tan sols, haver-ne augmentat els amidaments.

Pel que fa als habitatges de l'antiga caserna, els preus unitaris de les partides que els tècnics directors de les obres i el responsable de TEYCO certifiquen com a fetes tenen un augment lineal del 5,8% sense cap mena de justificació. Per si no fos prou, el 90% de les obres certificades com a fetes en la realitat no es van executar. I una part de les poques realitzades ho van ser per la brigada municipal sense cap intervenció del contractista. L'import total de lo certificat fou de 197.709,82€.

Malauradament per als interessos públics, aquesta quantitat fraudulentament certificada va ser objecte d'un pacte de reconeixement de deute en concepte d'uns suposats «costos incorreguts» de la Societat Municipal MoiàFutur, S.A. envers TEYCO, S.L. Signaren l'acord Josep

Montràs i Rovira, president de MoiàFutur, i Alejandro Guillén Pelegay, en representació de TEYCO. Finalment, el 16 de juliol del 2012, el nou president de MoiàFutur i actual alcalde de Moià, Dionís Guiteras i Rubio, i el mateix Sr. Alejandro Guillén signen un acord de resolució de contracte en el qual reconeixen el cobrament dels «costos incorreguts per TEYCO» en aplicació del mecanisme de pagament a proveïdors R.D. Llei 4/2012, i literalment: «Amb el retorn de l'aval ... els compareixents ... es donen per saldats i liquidats per raó del contracte signat en data 8 de febrer de 2008 així com el seu annex de data 19 de maig de 2008 i el seu segon annex de 23 de juliol de 2010, i també de qualsevol document que en pogués portar causa, compromentent-se a res demanar ni reclamar-se per raó dels mateixos.»

Creiem que aquest acord hauria de ser declarat nul de ple dret, ja que els suposats costos incorreguts per TEYCO, S.L. es basen en unes certificacions d'obres que en realitat no es van dur a terme.

Interior de la caserna (fot. Jordi Costa)

LES ENTITATS INFORMEN

Museu de Moià

XIV Mercat Escolar de la Prehistòria. Aquesta activitat anual tindrà lloc enguany la setmana del 18 al 22 de maig. Un any més, moltes escoles de tot Catalunya vindran a realitzar les activitats organitzades pel Museu de Moià en les quals, mitjançant tallers relacionats amb la prehistòria i l'arqueologia, i la visita a les Coves del Toll, els escolars de primària i secundària descobreixen la vida quotidiana d'ara fa 7.000 anys d'una manera original i didàctica. Es preveu la participació d'uns 1.200 alumnes, acompanyats d'un centenar de professors.

Exposicions temporals al Museu. Del 18 d'abril al 3 de maig el Museu ha acollit l'exposició produïda per la Diputació de Barcelona *Què pinta la Sida*. L'exposició ha arribat a Moià després d'un treball conjunt entre l'Àrea de Consum i Sanitat de l'Ajuntament de Moià i el Museu de Moià. Sensibilitzar la població, especialment els joves, i promoure la reflexió sobre aquesta malaltia és l'objectiu de l'exposició, que consta de quaranta-dues il·lustracions fetes per diferents dibui-

xants, amb les quals es vol fer arribar el missatge de manera pedagògica.

Per als mesos de maig i juny estan programades dues altres exposicions produïdes per la Diputació de Barcelona. Del 4 al 17 de maig, *Consum. Com som?*, adreçada a tot el públic, especialment a escolars d'entre 8 i 15 anys, i amb ella es volen desenvolupar les polítiques de defensa dels drets de la ciutadania en l'àmbit del consum i promoure les actituds de consum responsable. Després, del 25 de maig al 16 de juny, hi haurà *El tabac al descobert*, una exposició adreçada a tot tipus de públic, però en especial als escolars de primer cicle d'ESO, amb la intenció de generar actituds de retard o evitar l'experimentació amb el tabac.

Representació de vilatans de Mauer a Moià. Les poblacions de Mauer (Alemanya) i Moià des de fa anys estan agermanades, perquè ambdós municipis tenen importants jaciments arqueològics i paleontològics. Recordem que a Mauer es va trobar la mandíbula de *Homo heidelbergensis*, una espècie extinta del gènere *Homo* que va viure entre 600.000 i 200.000 anys enrere. Durant anys s'han fet trobades d'intercanvi entre ambdues poblacions, amb diferents col·lectius socials de cada població; un any vénen a Moià i l'any següent vilatans de Moià van a Mauer. Enguany, entre el 14 i el 17 de maig una representació d'una setantena de persones de la població alemanya formada per polítics, ciutadans i les noies de l'equip de futbol vindran a Moià. Entre les activitats programades hi ha la visita, comentada en alemany, a les Coves del Toll i l'entorn del Parc Prehistòric, que es farà el matí de dissabte dia 16 de maig i anirà a càrrec dels guies del Museu de Moià.

Mercat Escolar (fot. Museu de Moià)

8è Campionat de Hip-Hop Vila de Moià

David Roca. Moià Sport

Un any més, i amb aquest ja en van vuit, es va celebrar al Pavelló Municipal de Moià el Campionat de Hip-Hop Vila de Moià, organitzat pel gimnàs Moià Sport i amb la col·laboració de l'Ajuntament de Moià. Cent dos grups d'arreu de Catalunya, repartits en vuit categories, i més de 730 ballarins van mostrar les novetats d'aquest any, en el primer campionat de hip-hop de la temporada. Un campionat que any rere any va creixent en volum de participants però també en qualitat.

Resultats

Categoria Kids: 1r, Nifty (Anglès); 2n, The babys (Montblanc); 3r, La banda del patio (Barcelona).

Categoria Infantil: 1r, Charli's angels (Julieta Soler de Manresa); 2n, Essencial kids (Montcada i Reixac); 3r, Superbass (l'Ametlla del Vallès).

Categoria Júnior: 1r, The keepers (Rubí); 2n, Dreambox júnior (Viladecans); 3r, Lil gangstas (l'Hospitalet de Llobregat).

Categoria Mini Parelles: 1r, Body & Soul (Julieta Soler de Manresa); 2n, No brakes (Ullastrell); 3r, Boogies (Vilanova i la Geltrú).

Categoria Parelles: 1r, LF duet (el Vendrell); 2n, L Cee (Julieta Soler de Manresa); 3r, GM (Barcelona).

Categoria Prèmium: 1r, Coconut (l'Ametlla del Vallès); 2n, Elektrica (Barcelona); 3r, Mum's attack (Palamós).

Categoria Absoluta: 1r, Special K (Palamós); 2n, Quaint (Viladecans); 3r, K-MEC-GO (Santa Perpètua de Mogoda).

Categoria Professional: 1r, Streed Squad (l'Hospitalet de Llobregat); 2n, Dreambox (Viladecans); 3r, M-Style (Cornellà).

Dia Mundial de la Dansa

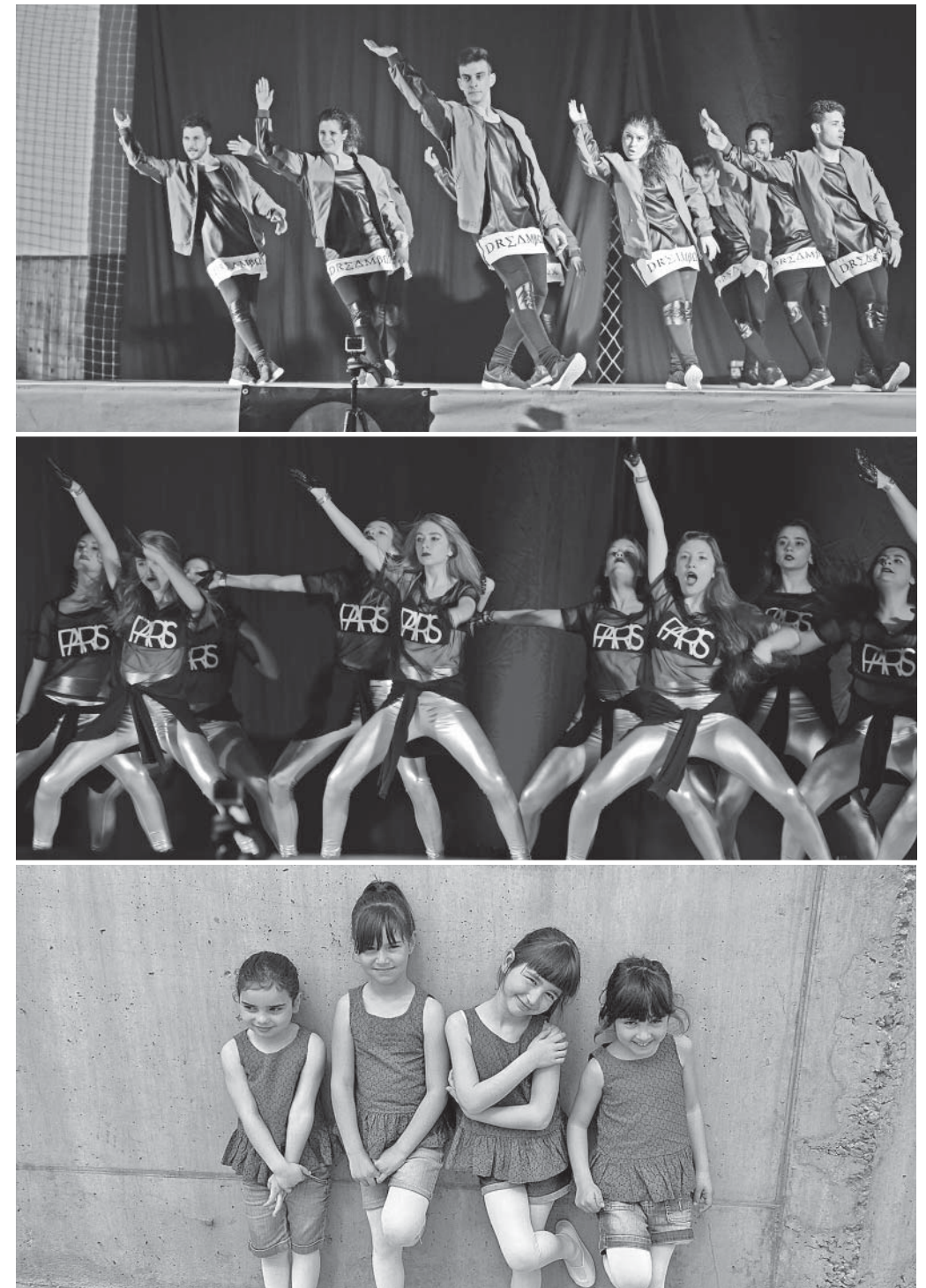
Elisa Roca

El Dia Mundial de la Dansa va ser establert per la UNESCO l'any 1982 i, des d'aleshores, arreu del planeta es dedica un dia d'abril a celebrar-lo. A Moià va ser el dissabte dia 25, iniciant-se les activitats a dos quarts de dotze del matí al pati de l'escola pública Josep Oriols i Roca amb la lectura del manifest amb què van començar tots els espectacles que celebraven aquest Dia Mundial de la Dansa 2015.

Enguany el va preparar un *bailaor* i coreògraf flamenc anomenat Israel Galván (Sevilla, 1973). Seguidament i durant

tot el matí es van anar succeint diverses actuacions, que combinaven danses de diferent caire, com ara la dansa contemporània, la clàssica, el hip-hop o el *country*.

Tant la gratuïtat del festival com l'esperit que petits i joves balladors posaven a cada actuació va fer que la matinal esdevingués fresca i llúida. Els dansaires provenien de diferents grups de l'escola municipal de dansa Somnis i del gimnàs Moià Esport, de la nostra vila, i també hi van participar balladors d'Esparreguera, Arbúcies i Sabadell.

Campionat de hip-hop (fot. Moià Sport). Dia Mundial de la Dansa (fot. Aida Ibáñez)

Setmana Els Avets, del 16 al 29 de maig

Comunitat Els Avets

Per tercer any celebrem la Setmana de Els Avets a Moià. Durant aquests dies volem continuar aprofundint i creant noves relacions entre Els Avets i les persones de Moià, donant a conèixer més i millor la tasca que fem juntament amb les persones amb discapacitat intel·lectual.

Com l'any passat, el tret de sortida el farem dins les Jornades Solidàries de Desperta Espurnes, en una molt bona experiència de sinergia d'ambdues entitats. Aquest any, Desperta Espurnes ens ha convidat com a entitat a presentar-nos en la xerrada que fan el dia 16 de maig, a les quatre de la tarda, a la sala petita del Casal, on aprofitarem l'avinentsa per a presentar una exposició (només es podrà visitar aquest dia) sobre la vida a la Comunitat Els Avets.

Aquest mateix dia tindrem la nostra botigueta a la fira d'activitats que es durà a terme a la plaça Major, on també organitzarem jocs infantils mentre fem petar la xerrada.

Del 19 al 28 podreu participar en la gimcana, que aquest any consistirà a tro-

bar les paraules que falten en un escrit i que estaran escampades pels aparadors de les botigues que col·laboren amb nosaltres. Més de cinquanta! Els qui hi participeu tindreu opció de guanyar una de les fantàstiques paneres que sortejarem, compostes per productes de totes les botigues que hi col·laboren, a les quals donem les gràcies.

Durant aquests dies també podreu participar amb nosaltres en l'hora de pintar el mur de l'edifici del carrer Calders, el dissabte 23 al matí; en la missa que fem un cop al mes al pati de la Llar Els Avets, el diumenge 24 a les dotze del migdia, o en la nostra reunió mensual d'espiritualitat, el dimarts 26, a dos quarts de deu del vespre.

Clourem aquesta setmana de més de set dies amb una jornada de cinefòrum i el sorteig de les paneres de la gimcana, el dia 29 de maig a la sala petita del Casal.

Us hi esperem!

Per a més informació, consulteu la nostra pàgina comunitatelsavets.blogspot.com.

Membres de la Comunitat Els Avets, davant del Casal (fot. Els Avets)

Biblioteca de Moià

Durant el mes d'abril, la biblioteca ha acollit una mostra de l'obra pictòrica del moianès Carlos Broncano. També s'han exposat els quatre logotips finalistes del concurs organitzat per la biblioteca, per tal que els usuaris escullin, mitjançant votació popular, quin és, segons els seu parer, el més representatiu i candidat a ser la nova imatge de l'equipament.

Els actes de Sant Jordi van començar amb un taller de roses i cavallers. Es van fer roses amb paper de diari i pintades —van quedar molt originals—, i cavallers i princeses amb retallables.

El dia de Sant Jordi es va celebrar, per tercer any consecutiu, l'activitat «Llegim al carrer». Al matí, els alumnes de les escoles i de l'institut van oferir un recital de poemes de Miquel Descot i sobre la llum, per les places del poble. Es va comptar amb la presència del poeta, que va participar en cada un dels escenaris, motivant els nois i noies a gaudir de la poesia. A la tarda, a la plaça Major, es va fer la representació de *La cançó més bonica del món*, amb la col·laboració del Cor Xera de Moià, l'Aula de Cant Coral i diversos voluntaris, sota la coordinació de Teresa Codina.

Albert Parareda, escriptor nascut a Moià, va presentar, el 17 d'abril, el seu últim llibre, *L'art de morir serenament*, on recull diverses reflexions, tant basades en experiències personals com d'altres autors, sobre com afrontar la mort.

En la sessió del Club de Lectura es va comentar el llibre *Stoner*, de John Williams, amb la presència i comentaris del traductor de la novel·la, Albert Torrescasana. En aquest cas, la mirada del traductor va enriquir la tertúlia a partir de la seva visió i coneixement sobre l'autor.

A finals d'abril s'ha iniciat una segona

edició del Curs d'Esriptura Creativa per a adults, a càrrec de la filòloga Imma Soler. El curs consta de sis sessions setmanals, en les quals es donen a conèixer diversos autors i estils literaris, i hom convida les persones que hi participen a escriure.

I ja de cara al mes de maig, la Biblioteca de Moià, com a biblioteca participant del Projecte Turisme i Informació de la Xarxa de Biblioteques de la Diputació, torna a oferir a tots aquells usuaris que vinguin a buscar documents relacionats amb el turisme, sigui guies de viatge, llibres d'excursionisme o revistes, la possibilitat de participar en un sorteig de bitllets d'Interrail oferts per Renfe. Així, doncs, us convidem a preparar el vostre viatge o sortida estiuenca des de la biblioteca.

Miquel Descot, per Sant Jordi (fot. Bibl. Moià)

Sant Jordi festiu i primaveral

Hospital-Residència Vila de Moià

Passejada pel poble

Un any més, el 23 abril, diada de Sant Jordi, ens vam guarnir amb unes flors de cinta que algunes residents del taller de labors i voluntàries van elaborar. A les deu van venir els més petits de la llar d'infants Garrofins i un grup d'alumnes de l'institut ens van representar una bonica, divertida i original versió de la llegenda de sant Jordi. Aquesta vegada el nostre president de la Generalitat i la «Llibertat» eren els protagonistes, juntament amb un drac que s'ha resignat a tenir una dieta d'aliments ecològics.

A mig matí, un grup de residents i voluntaris vam passejar pel poble, per poder gaudir dels espais de lectura al carrer i de les parades de llibres i de roses. Els carrers de Moià feien molt goig, plens d'infants de les escoles. Al migdia vam fer un petit refrigeri i els membres de la junta van regalar una rosa a tots els residents i a tots els treballadors. I per celebrar-ho com Déu mana, no va faltar-hi el pastisset de Sant Jordi de Cal Bou. A la tarda, en Francesc del Maset, el Trobador Vilanoví, ens va fer un recital poètico-musical, d'una qualitat excel·lent.

I ara que ha arribat el bon temps, ens posem mans a la feina per preparar moltes activitats i sortides.

Premi per a Montserrat Plans

Escola Pia de Moià

Premi Sant Josep de Calassanç a Montserrat Plans i Girvent.

La biblioteca escolar de l'Escola Pia de Moià ha estat un espai educatiu que s'ha potenciat des de fa molts anys. La mainada de la nostra escola porten molts cursos de gaudi lector, llegint abundants llibres de qualitat. La lectura s'ha motivat des de mil cantons: convidant escriptors i escriptores de primera fila, dibuixants..., els alumnes es recomanen llibres, els grans llegeixen als petits, tota l'escola llegeix en un temps establert...

Aquest projecte lector ha estat liderat en els últims anys per Montserrat Plans i Girvent, mestra de l'escola, que amb la seva discreció, sense fer remor, ha estat com una gota malaia que ens ha encomanat a tota la comunitat educativa el gust per la bona lectura.

El propassat dia 25 d'abril, a Olot, en el marc de la XXVII Jornada Pedagògica, trobada de tots els mestres de l'Escola Pia de Catalunya en una jornada de reflexió, se li va fer lliurament del Premi Sant Josep de Calassanç en reconeixement a la seva tasca pedagògica i de foment de la lectura.

La Comunitat Educativa de l'Escola Pia la felicitem i ens en felicitem!

Montserrat Plans, guardonada

MOIÀ
Avda. Zona Industrial, s/n
Tels. 93 830 12 25
93 820 77 77

AVINYÓ
Antoni Prat, s/n
Tel. 93 838 72 78

SANT QUIRZE SAFAJA
Ctra. de Mollet-Moià
Km. 25,400

CALEFACCIONS - INDÚSTRIES
AGRÍCOLA - AUTOMOCIÓ

SERVEI A DOMICILI
TELS. COMANDES :
93 830 12 25 - 93 820 77 77

**CLÍNICA
PODOLÒGICA
MOIÀ**

DP. Carme Mendoza Saera
Nº Col. Podologia 1.113 / Nº Col. Infermeria 34.996
TRACTAMENTS DE PODOLOGIA I INFERMERIA
Plaça Colom, 4, 2n, 2a
Tel. 93 820 9155 - 08180 MOIÀ

Reformes al pati del CEIP J. Orriols i Roca

Junta de l'AMPA de l'Escola Josep Orriols i Roca de Moià

Pel març es va enllestir la segona fase de la remodelació del pati de l'Escola Josep Orriols i Roca de Moià. Pares, mares i mestres enguany es van tornar a arremangar conjuntament per, durant uns quants caps de setmana, poder enllestir les reformes del pati de l'escola i continuar així un projecte iniciat l'any passat.

La primera fase, realitzada el curs passat, va consistir bàsicament en la col·locació d'uns camins pavimentats a base de lloses de pedra natural per a separar espais i adequar uns recorreguts destinats a accedir a les aules evitant la sorra i el fang. També s'hi van instal·lar unes jardineres fetes amb pneumàtics que els nens i nenes de l'escola van pintar i plantar. Finalment, una composició de troncs de grans dimensions fets amb fusta reciclada per tal de crear una zona d'equilibris i moviments, permetent el bon desenvolupament del joc dels nens i nenes de l'escola.

Enguany, la segona fase ha consistit a col·locar un poblat fet amb troncs de fusta reciclats procedents de pollancres i així delimitar un espai «tancat» que ofereix infinitat de possibilitats, només limitades per la imaginació dels nens i nenes. També una gran pissarra per a poder guixar-hi i crear-hi lliurement i uns tubs penjats on els alumnes poden experimentar amb el so i amb la sorra.

Finalment, un rocòdrom horitzontal, on els infants es poden desplaçar cap als costats i escalar passes curtes en direcció vertical. Amb això els alumnes treballen l'equilibri i la psicomotricitat, i s'afavoreix el desenvolupament de la lateralitat i de l'esquema corporal, tot sense cap risc, ja que el nen, en ser una instal·lació de poca alçada, pot saltar fàcilment a terra. Cal dir que aquest rocòdrom ha fet les delícies dels alumnes de totes les edats.

Tota aquesta tasca ha estat coordinada des de l'AMPA i duta a terme de forma desinteressada per pares, mares i mestres de l'escola, i fins i tot alguns voluntaris externs al centre. Moltes gràcies a tots per la col·laboració i enhorabona pel projecte.

Construcció del poblat

Un nou Festival de música neix a Granera

Joventuts Musicals de Moià

Joventuts Musicals de Moià, amb l'Ajuntament de Granera, posa en marxa una nova iniciativa musical al poble més petit del Moianès. Granera, situat en un extrem del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt, vol dinamitzar així la seva vida cultural i, alhora, posar en valor la natura que l'envolta, relacionant cultura i natura, concert i entorn, per tal que el públic visitant gaudeixi d'una experiència diferent i inoblidable.

El Festival va adreçat de forma especial a famílies i centrarà els seus esforços a atraure els veïns de Granera, els visitants del Parc, el públic de la comarca i públic aficionat a la música i que vulgui experimentar quelcom diferent en un format innovador i original:

- passejada-excursió per a accedir a peu fins a l'indret de cada concert (esglésies, ermites, castell, masies);

- taller de natura relacionat amb la fauna, la flora, els antics oficis, etc. que tinguin a veure amb el lloc i el contingut del concert;

- concert de 35 minuts amb una acurada tria de propostes musicals amb artistes contrastats i solvents;

- tastet gastronòmic relacionat amb el contingut del taller.

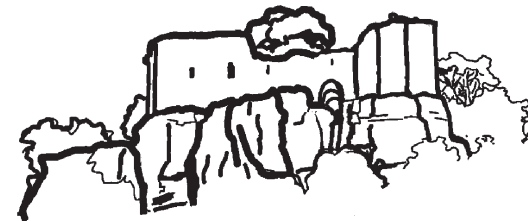
Programació

17 de maig - Fira d'Artesania de Granera - Castell de Granera: *Coral de Cas-*

tellterçol. Actuació d'una de les corals de més trajectòria de la comarca. Taller: la flora de Granera; gimcana fotogràfica mentre es puja al castell. Tastet de melmelades i infusions.

14 de juny - Masia de Bigues: *Jim Tersol & The Dreamers*. Un grup integrat per diversos artistes locals que fan música tradicional i folk. Taller: l'ofici d'esquilar ovelles; es recollirà un petit ramat, es conduirà fins a la masia, s'esquilaran les ovelles i veurem com es fila la llana. Tastet d'embotits del Molí Xic.

GRANERA

FESTIVAL

Viu la música al parc

12 de juliol - Masia del Girbau: *Sandaran Cello Quartet*. Una passejada musical a l'entorn del violoncel amb quatre destacats violoncel·listes catalans: José Mor, Marc Galobardes, Daniel Claret i Jordi Claret. Taller: visita a un antic forn d'obra on es pro-

duïen els maons i rajols utilitzats en les construccions de la zona. Tastet de galletes artesanes.

9 d'agost - Església de Sant Martí: *Arnau Tomàs, violoncel - Bach, suites per a cel·lo sol*. Un dels millors cel·listes de l'actualitat ha enregistrat a l'església de Granera un CD amb la integral d'aquestes obres. Taller: com es fan els formatges; munyir una cabra, quallar la llet, emmotllatge i premsatge dels formatges i tipus de curació. Tastet de formatges de Montbrú.

Us esperem a Granera!

NATURA

Prediccions de bolets

Miquel Fortuny Navarro. Biòleg

Ludwig von Bertalanffy

«Quod non est in formula non est in mundo», deia Ludwig von Bertalanffy (biòleg i filòsof) en la *Teoria general dels sistemes*. I és que la construcció de models i la seva posterior validació constitueixen el nucli del mètode científic.

L'estimació de producció de bolets als boscos a posteriori es pot tractar de predir a través d'equacions matemàtiques que, en conjunt, constitueixen un model. Les variables que intervenen en el model són els paràmetres que millor expliquen la formació i posterior desenvolupament del bolet. En producció de bolets tenim com a principals descriptors la pluviometria i la temperatura. Però n'hi ha d'altres.

La modelització és molt complexa, a causa de la gran quantitat de factors que intervenen en el fenomen, alguns identificats i d'altres no i, per tant, no incorporats al model. A mesura que augmenta el nombre d'observacions (sèries temporals estudiades i nous avenços científics), també es va millorant la capacitat de pre-

cisió i predicció del model. Els models són predictius si i només si es compleixen les premisses. Uns quants dies de vent fort i sec poden estroncar qualsevol pronòstic.

En acostar-se la primavera i més especialment la tardor (èpoques de bolets), és freqüent que apareguin titulars als mitjans de comunicació anunciant la gran anyada recol·lectora que espera al neguitós boletaire com a pronòstic dels esmentats models.

«No hi ha error més gran en la ciència que creure que, només perquè un càlcul matemàtic s'ha completat, hi ha certesa sobre un aspecte de la naturalesa.» La citació és del matemàtic Alfred North Whitehead (1953). Els responsables periodístics de titulars d'aquesta mena haurien de ser més conscients del que significa un model predictiu i no anunciar amb lletres majúscules el tret de sortida de la campanya recol·lectora de bolets, que finalment pot resultar decebedora per a tots els boletaires i gens gratificant per a l'autor del model.

«Mai més no creuré en aquests dimonis impostors que ens confonen amb els seus equívocs i xiuxiuegen a cau d'orella però no aconsegueixen les nostres esperances» (*Macbeth*, acte V).

INDRETS

Visita a la Mare de Déu del Puig

Feliu Añaños Masllovet

Sortim de davant de l'ajuntament de Sant Quirze Safaja en direcció al turó de Puig d'Olena. Passem pel nou passeig, pel costat de la carretera, que arriba fins a les escoles. Al final del passeig girem a la dreta per continuar la nostra marxa, aquest cop pel costat del riu Tenes. Arribats a un punt on s'ha de creuar el riu, nosaltres girem lleugerament cap a l'esquerra fins a anar a trobar de nou la carretera, que haurem de creuar. Un cop passada, enfilem un camí que hi ha a l'altra banda, l'iniciem en pujada.

L'ascensió dura uns quinze minuts i aviat veiem a la nostra dreta, mig encimbellat, l'antic sanatori de Puig d'Olena. Seguim el camí fins a trobar la dreuera de la Rovireta. Passem pel costat de la casa i pujant de nou, aquest cop lleugerament, entrem a la propietat de Puig d'Olena.

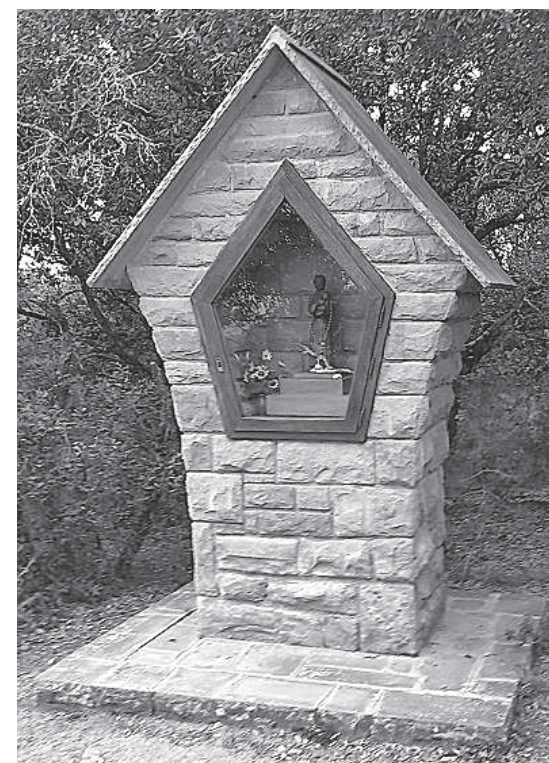
Es tracta d'un antic sanatori per a tuberculosos. Cal dir que en aquest lloc hi passà els darrers anys de la seva vida el poeta Màrius Torres. Aquí va ser on va escriure la pràctica totalitat de la seva obra entre els anys 1936 i 1942, any en què va morir. Actualment fa les funcions de centre d'acolliment de menors tutelats per la Generalitat de Catalunya.

Un cop observat l'edifici, seguim la indicació que ens porta fins al cim del puig d'Olena. Passem per uns dipòsits mig soterrats i just davant trobem un rètol ben rústic que ens guia fins a la Mare de Déu del Puig.

La imatge de la Verge és una talla moderna de fusta ubicada dins una capelleta tipus edícula. Es troba situada en el mateix cim, a 823,4 metres d'altitud, des d'on s'ofereix cap a migdia, on hi ha la vall de Sant Miquel del Fai, una magnífica panoràmica.

Un cop hem reposat en un banc de pedra que hi ha just a un costat, arrencat per una al·lina, iniciem el camí de tornada cap a Sant Quirze. Aquest cop, però, agafem el camí del serrat de la Rovireta, una mica més llarg que el d'anada i que ens fa entrar al poble pel mirador de la Campana.

Tot el recorregut forma part de la ruta MT (Màrius Torres), està força indicat i no té pèrdua. La llargada és d'uns 9 km, i el desnivell, de 230 m. Val la pena, doncs, arribar-s'hi.

**CLÍNICA DENTAL
PUJOL**

Ctra. de Manresa, 35 - Baixos
08180 Moià
www.clinicadentalmoia.com
Tel. 93 830 06 98
Mòbil 629 058 269

ODONTOLOGIA GENERAL
URGÈNCIES
ORTODÒNCIA
IMPLANTS

PUBLICACIONS

Diaris

Regió7

1-4-2015

«El Govern envia la llei al Parlament i fa imminent la constitució del Moianès».

2-4-2015

«CiU i ERC empatarien en el Consell Comarcal si el Moianès ja existís. En el Consell del Bages la CUP es beneficiaria d'un representant més, i ERC seria la perjudicada».

6-4-2015

«Mor un motorista de 56 anys (veí de Muntanyola) a Moià després de tenir un accident de trànsit».

7-4-2015

«Moià ha reduït d'1 milió d'euros en quatre anys la despesa administrativa i de personal. L'ajuntament preveu estalviar enguany uns 80.000 euros amb amortització i reconversió de places. L'ajuntament mantindrà una elevada pressió fiscal fins al 2023».

11-4-2015

«A Moià s'ha girat full de Montràs, i ara som un projecte del tot nou», entrevista a Lluís Corominas, secretari general adjunt de CiU».

14-4-2015

«Entesa per Moià nega tractes amb CiU per a muntar una candidatura "de síntesi"».

16-4-2015

«El Moianès esdevé comarca amb el 81% dels vots del Parlament. Només Ciutadans i PP neguen el seu suport al naixement de la demarcació».

17-4-2015

«Un ferit greu en un xoc entre un camió i tres cotxes a Calders».

19-4-2015

«Quatre emissores creen Ona Bages - Ona Moianès. Sant Benet de Bages va veure néixer ahir un nou projecte periodístic a partir de ràdios locals per a donar més qualitat i professionalitat».

20-4-2015

«Els veïns de Calders podran fer ús de les piscines de la Guàrdia a "preus reduïts". A partir d'ara un acord entre l'ajuntament i el club esportiu facilitarà l'accés a les instal·lacions». «L'Agrupació de Cantaires de Navarres canta "La joia del Moianès"».

24-4-2015

««L'Institut Cartogràfic de Catalunya ja incorpora el Moianès al mapa comarcal»

EL PUNT AVUI+

16-4-2015

«El Parlament diu sí al Moianès. El projecte de llei es va aprovar ahir tot i els vots en contra de Ciutadans i les abstencions del PPC».

LA VANGUARDIA

14-4-2015

«El Moianès i d'altres», article del periodista Daniel Arasa contrari a la multiplicació de comarques.

17-4-2015

«Moianès, nova comarca», carta, signada per Maria Garsaball Martí (Barcelona), contrària a la multiplicació de comarques.

28-4-2015

«El Moianès», carta, signada per Jesús Burqueño (Barcelona), favorable a la nova comarca.

BREUS

Nota de Càritas

Una vegada més, la campanya promoguda per La Taula els dies 11 i 12 d'abril a favor de Càritas ha tingut una resposta molt favorable.

Entre tots vàrem aportar les quantitats dels aliments següents: 296 litres de llet, 58 litres d'oli, 34 quilos de farina, 620 llaunes de conserves de peix, 43 brics de tomàquet fregit, 42'5 quilos de tomàquet en conserva, 7 paquets de galetes, 11 quilos d'arròs, 9 quilos de pasta, 15 pots de llegum cuit, 6 pots de llegum cru. Moltes gràcies. Càritas som tots.

Teatre

El cap de setmana del 18 i 19 d'abril, el grup de teatre infantil moianès Gominola Teatre va participar en la 12a Mostra de Teatre Infantil de Catalunya celebrada a Monistrol de Calders, amb l'obra *Quin embolic*, de la jove escriptora i directora teatral Mireia Garolera. Aquesta obra i *El flautista d'Hamelín* es podran veure a la sala d'espectacles de l'Esplai de Moià el diumenge 17 i el dissabte 30 del mes de maig.

El grup de teatre de la Gent Gran de l'Esplai han fet els seus primers *bolos* a

comarques amb l'obra *La meva dona és una santa*, de Liduvina Daví, el dia 28 d'abril a Santpedor, on van rebre la visita de l'alcaldeessa Laura Vilagrà, i el dia 29, dins els actes de Primavera Gran-2015 d'Igualada.

Una moianesa a Nova York

La moianesa Remei Graupera va ser present, el dia 8 de març passat, Dia Internacional de les Dones, en la 59a sessió de la Comissió on the Status of Women (CSW), a la seu de les Nacions Unides, a Nova York. Graupera, sòcia de Dones LID (Dones per la Llibertat i la Democràcia), formava part d'una delegació d'una dotzena de dones catalanes d'aquesta entitat que cada any es desplacen a la ciutat nord-americana per participar en la trobada (per a la moianesa ha estat la seva tercera assistència).

Coincidint amb la trobada —dedicada a avaluar els avenços en la implementació de la Declaració i Plataforma d'Acció de Beijing en relació a la promoció dels drets de la dona— se celebra una manifestació, en la qual la delegació catalana desfilava rere una senyera i el lema a favor del dret a decidir.

Remei Graupera (la primera per la dreta), a Nova York

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

Gerard Costumero Muliterno, fill de Leandro i de Judith, dia 20 de març.

Laila Ayoar Modem, filla de Seodek i de Karima, dia 25 de març.

Derek Vargas Leones, fill de Jesús Joel i de Romina, dia 29 de març.

Triana Lizeth Niz Rosado, filla de Guillermo i de Jeniffer, dia 30 de març.

Mamady Diakite, fill de Djiby i de Boundiou, dia 31 de març.

Clàudia Duran Caparrós, filla de Joan i d'Anna, dia 5 d'abril.

Juan Gabriel Olmera Castillo, fill de Calixto i d'Ondina, dia 26 d'abril.

Defuncions

Antonio Úbeda Esteruelas, de setanta-vuit anys, dia 7 d'abril.

Primitiva de Miguel Priego, de cent un anys, vídua d'Alejandro Adrados, dia 9 d'abril.

Maria Roca Sallas, de vuitanta-nou anys, vídua de Llogari Antúnez, dia 17 d'abril.

Joan Farràs Rovira, de seixanta-cinc anys, dia 18 d'abril.

Teresa Fonts Franquesa, de setanta-cinc anys, dia 22 d'abril.

Maria Tomàs Teixidó, de vuitanta-sis anys, dia 27 d'abril.

Valentí Ferrer Antonell, de vuitanta-vuit anys, vidu d'Enriqueta Marfà, dia 28 d'abril.

NECROLÒGIQUES

Recordant la Maria Roca

M. Carme Pujol Boix

Maria, ja ho veus... em tens aquí. No podia decebre't. Era pels volts del passat Nadal i els pensaments et rondaven com sempre per la ment amb aquella gran clarividència que mai no va abandonar-te. «Estic molt malament —vas dir-me—, quan mori podries dir unes paraules per a mi en la cerimònia de l'església? Curtes —també em vas dir—, perquè gaire llarg... la gent es cansa.» Tu eres així, Maria. Des del silenci, des de la penombra... cap fil no s'escapava en el complicat ordit de la teva existència. I aquí em tens, ja ho veus. No, no et podia decebre. Havia de dir-te com ens hem estimat i com ens estimem encara, perquè mai no mor l'amor, l'amor dura sempre. T'estimem i t'admirem pels teus valors humans, aquells que jamai no es marceixen, per la teva mirada neta, la teva

bondat, la teva prudència, la teva imatge serena i per la pau que irradiaves tan sols amb la teva presència.

Sempre em deies, en les xerradetes que de tant en tant fèiem per telèfon, com n'estaves de contenta d'haver entrat a formar part de la família Antúnez, i mira que no ho tenies fàcil: entraves de ple en una casa abocada a la feina. Una feina tan diferent de la teva! Però mai no et vas queixar. Mai no et va faltar ni el seny ni la voluntat més abnegada per a salvar els parany amb què sens dubte havies de trobar-te. I us vàreu estimar i vàreu formar la gran família de la qual tots estem orgullosos. No ha estat fàcil la vida, és cert, però l'estimació, aquest amor que sempre ha unit la família, ha sobresortit per damunt de tots els obstacles.

Feia temps que havies deixat la vida activa, però tots sabem que les teves mans mai no paraven. No sabies ni podies estar parada.

A poc a poc t'has anat acomiadant de tots nosaltres, fins que ha arribat el moment de la posta, perquè així ens has deixat, tal com s'apaga el dia en les postes de sol; colors i silencis s'abracen paulatinament al crepuscle per a desaparèixer en l'infinit, més enllà del pensament i de les ombres.

Has estimat, Maria, i t'hem estimat, perquè hem sabut comprendre quin és el valor essencial de la vida; aquell que tot ho pot i que res ni ningú no pot abatre. Me'n parlaves sovint, de l'amor, i tu, Maria, has estat això: Amor, aquell Amor que cap mena d'obstacle no atura! Descansa en pau, Maria.

Maria Roca

Quina dona!

M. Lluna Antúnez

Quina dona! No hi ha prou paraules per a descriure't, ni per a expressar l'admiració i respecte que et tenim. Pensar en tu i en tot el que has fet per nosaltres, fins i tot avui, ens fa somriure.

Quanta intel·ligència! Generosa, optimista i pacient... Tens la recepta de la felicitat i la valentia per a cuinar-la amb amor cada dia. Un amor per a nosaltres, per a la vida i per a Déu que teixeixes hàbilment i a la perfecció.

Quin cor tan gran! A tots nosaltres, des del més petit al més gran, des del més proper al més llunyà, ens has regalat el teu amor i ens has fet sentir únics. Ningú no ha quedat fora d'aquest cor: potser per això li ha faltat força.

Si tu no vas al cel, no hi anirà ningú. Tanta bondat ha de ser recompensada. Has fet del món un lloc millor per a viure-hi.

Els qui ens quedem aquí et trobarem a faltar moltíssim.

En la mort de la nostra germana

Joan i Dolors Roca Sallas

La nostra germana Maria, de Cal Maties, va morir el propassat dia 17 d'abril.

Molt intel·ligent i treballadora, va ser, en vida, un testimoni evangèlic com poques persones, ja que va passar per aquest món vivint per als altres, amb senzillesa, estimant, servint, perdonant sempre i sense fer soroll...

Tenim el dolor i el goig a flor de pell. El dolor per la separació física, però el goig d'haver-la poguda tenir entre nosaltres tants anys i gaudir de la seva companyia, amb la seva fe, la seva alegria de cor, la seva pau interior i la serenitat que, a pesar de la seva llarga malaltia, va mantenir tot-hora.

Moltes gràcies a l'Hospital-Residència per tot el que han fet per ella durant tots aquests anys. La família sencera volem agrair profundament les mostres de condol rebudes durant aquests moments tan sentits.

DADES METEOROLÒGIQUES

Estació pluviomètrica de l'Escola Pia

LATITUD 41° 48' 53" N LONGITUD 2° 5' 44" ALTITUD 741 m

ABRIL 2015

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	Màx.	Min.	Mit.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	Parcial	TOTAL
De l'1 al 10	18,2	1,4	10,1	8	-	2	W	0,0	
De l'11 al 20	22,8	5,5	13,9	5	-	5	E	23,4	
Del 21 al 30	22,0	5,4	13,3	5	-	5	W	5,6	29,0

Les dades meteorològiques de Moià, actualitzades cada 15 minuts (i les dades històriques des de l'any 2006), es poden consultar a la pàgina web de Carles Illa i Casanova, MeteoMoià.cat. També es pot seguir al Twitter: @MeteoMoià, i al Facebook: [Meteo.Moià](https://www.facebook.com/Meteo.Moià).

«Un pessic d'Amsterdam a Moià»

Elisa Roca

El viatge que van fer bona part dels comerciants que de l'ABIC (Associació de Botiguers i Comerciants) a Amsterdam per a conèixer el model de comerç que tenen allà, va inspirar-los a voler promocionar els seus productes d'una manera diferent. Així, doncs, els últims dies del mes d'abril van mantenir els aparadors tapats amb cortines de color vermell i un cartell promocional que deia «Un pessic d'Amsterdam a Moià. Ens obrim el 30», referint-se que el dia 30 les cortines es retirarien i cada botiga mostraria els seus productes embolcallats d'una aurèola seductora i d'aire holandès.

Fe d'errates: En la fotografia dels bombers de Moià de l'any 1973 (publicada en el número de gener passat, p. 30) vam identificat per error el bomber Barea, quan en realitat es tracta de Rísquez.

Sopa de lletres: AMP (Alternativa Municipal de Progrés), ARAMOIÀ, CIU (Convergència i Unió), ENTESA (Entesa Municipal pel Progrés i la Democràcia / Entesa per Moià), ERC (Esquerra Republicana de Catalunya), INDEPENDENTS (Independents per Moià), MAP (Moià Alternativa de Progrés), PPC (Partit Popular a Catalunya), PSC (Partit dels Socialistes de Catalunya), UCD (Unión de Centro Democrático).